

Eski HK Komutanı MGK üyesi cuntacı Şahinkaya F-16 rüşvetini yiyenlerin başında geliyor

Cunta F-16 rüşvetini gizleyemedi

ABD'nin ünlü General Dynamics firmasının F-16 uçaklarının satış işlemleri sırasında Türkiye'de çeşitli biçimlerde dağıtıldığı muazzam miktardaki rüşvet, nihayet günlük basına da yansıdı. Yıllardır örtbas edilmeye çalışılan bu büyük rüşvet olayı, söz konusu firmanın eski bir yöneticisinin itirafıyla birlikte kamuoyunda yaygın şekilde

Reziller saltanatı

15 Temmuz tarihli Milliyet gazetesi, 1. sayfa, kocaman harflerle manşet atmış: "Özal Seferi'nde Rezalet"... Gazetenin 10. sayfası ise tümüyle Tokyo, Hongkong ve Singapur'da, Özal ve tayfasının "resmi" gezileri sırasındaki akılalmaz rezaletlerini anlatmaya ayrılmış. Emin Çölaşan, bu gezilere katılan bir "görevlinin" ağzından olan biteni kamuoyunun gözleri önüne seriyor. Devamı 7. sayfa

tartışılmaya başlandı. Mevcut tüm ipuçları, asıl rüşvet yiyicilerin, başta zamanın Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya gelmek üzere cuntacı generaller olduğunu apaçık göstermektedir.

İktidarı gaspeden cunta, 1981 yılında savaş uçağı satın almak amacıyla ABD yönetimine başvurmuştu. Sonraları Amerikan işçevrelerince "dünyada son yılların en büyük toplu silah siparişi" olarak nitelenen bu başvurunun ardından, General Dynamics firmasıyla görüşmeler başlatıldı. Bu görüşmelerde Türk tarafını cunta üyesi ve HKK Tahsin Şahinkaya yönlendirmekteydi. Sonuçta 180 adet F-16 uçağının Türkiye'de monte edilmesi konusunda görüşbirliğine varıldı. 5 Eylül 1983 günü bizzat Kenan Evren'in başkanlığında yapılan bir toplantıda karar kesinleştirildi ve 5 milyar dolar civarında maliyeti olan bu satış işlemi kamuoyuna "uçak sanayii kuruyoruz" diye yansıtıldı.

Bir zamanlar anayasayı deldirtmem diyen EVREN, suçluların telaşı içinde soruşturma emri verdi

Ulusu hükümeti, firma ile varılan anlaşmayı kendi teklifi olarak ABD'ye ilettiler. ABD Savunma Bakanlığı varılan anlaşmayı Amerikan kongresine sundu. Kongreden gerekli süre içerisinde bir itiraz gelmeyince, anlaşma ABD tarafından onaylanmıştır. Bu formalitelerin tamamlanması Aralık ayına kadar sürdü. Nihayet cuntanın hükümeti, 9 Aralık 1983'te mektup teatisi yoluyla anlaşmayı resmen imzaladı. Ulusu hükümetinin mesele fazla daldırıp budaklanmadan anlaşmayı bağlayabilmesi amacıyla, 6 Kasım seçimlerinden sonra yeni hükümet-

tin kurulması -Özal bu alışverişe karşı çıkmadığı halde- kasıtlı olarak geciktirilmişti. Yeni hükümet, hatırlanacağı gibi ancak 13 Aralık'ta atandı.

Anlaşma öncesinde çokuluslu tekeliler arasında kıyasıya bir rekabet yaşanmıştı. Asil çekişme F-16'ların yapımcısı General Dynamics ile F-18'leri ortaklaşa üreten Northrop ve McDonnell Douglas firmalarıydı. Devamı 7. sayfa

KÜRT HALKINA ORTAK SALDIRI

Faşist cunta Kürt halkına yönelik baskı ve terörü yeniden şiddetlendirdi. Kürdistan'da arama-tarama ve baskınların artırılması, sürgünlerin hızlandırılması, Türkiye Irak ve İran Kürdistanı sınır yörelerinde; yaşayan Kürt halkının birbirleriyle ilişkisini kesmek için yeni adımlar atılması, mayınlı araziyi ayıran dikenli tellerin 500 metre kadar içeriye çekilerek yasak bölgenin genişletilmesi, milis örgütü oluşturma hazırlıkları vb. çabalar bunun açık örnekleridir.

Sol Birlik açıklaması 5. sayfa

Diğer taraftan cunta sadece Türkiye Kürdistanı'nda terör estirmekle kalmıyor. O, her zaman olduğu gibi İran ve Irak Kürdistanı'nda mücadele veren Kürt yurtsever güçlerini ezme için de haince ve alçakça planlar yapıyor. Evren-Özal çetesinin bundan kısa bir süre önce Saddam rejiminden sonra

"Ulusal güvenlik" adına intihar politikası

Kamuoyunda daha F-16 antlaşmasıyla ilgili 23 milyon dolarlık rüşvet olayının tartışılması sona ermeden Küre'deki zengin kobalt maden yataklarının ABD şirketleri tarafından sudan ucuzca kapatıldığını gösteren ipuçları ortaya çıktı. Peşpeşe ortaya dökülen bu örnekler kamuoyundan gizli kalan daha nice vurgunların boyutları hakkında bir fikir verebilir. Soygunlar artık milyonla değil, milyarlar, Türk Lirası ile değil Dolarla ölçülür oldu.

Aslında şaşacak bir şey yok. Reagan'ın Savunma Bakanı Yardımcısı Perle Türkiye'yi boşuna "Amerikan'ın en sadık müttefikleri" ilan etmedi. Gözlenen yağma, ulusca eriştiğimiz bu yeni "paya"nın bedeli olsa gerek.

Elbette ABD emperyalizminin ve faşist diktatörlüğün "mutemet" leri olarak ülkemizin idaresini ellerinde tutanlar da bu taldandan paylarını alıyorlar. Hisselerine düşenleri harcadıkları sefahat alemleri artık büyük burjuva çevrelerin bile tepkisini çekiyor.

Tarih toplumlarda bu tür yozlaşmaların şaşmaz bir çöküş belirtisi olduğunu öğretiyor. Viyana Bozunu, bir cariyesine hediye ettiği saraylı haline baştan aşağı samur kürlük döşeten Dell İbrahim'in ardından gelmişti. Çöküşün işaretleri 300 yıl önce olduğu gibi bugün de ortadadır. Gemi azya alan sömür, ülkenin ekonomik ve sosyal sorunlarının çözümünde kullanılabilecek kaynakları hızla tüketiyor.

Bugün mesele yalnızca yağma, talan da değil. Federal Alman Başbakanı Kohl'un açıkça söylediği gibi Türkiye NATO açısından her şeyden önce bir "ileri karakol"dur. Topraklarımız NATO ve ABD tarafından Sovyetler Birliği'ne ve diğer komşularımıza karşı casusluk üssü olarak kullanılıyor. Son SR-71 casusluk uçağı olayı Türkiye'nin Amerikan üslerinin kullanılmasını hiçbir şekilde denetleyemediğini bir kere daha ispatladı. Amerikan emperyalizmi bu üslerden her türlü provakasyonu (bir atom savaşına da dahil) başlatabilir. 50 Milyon insanın kaderi Türkiye'yi yalnızca elverişli bir savaş alanı olarak gören Amerikan generallerinin elindedir. Bu durumda Reagan'ın saldırgan çizgisi de eklenince "ulusal güvenlik" adına sürdürülen ABD'ye ve NATO'ya bağıllık hızla bir "intihar" politikası haline geliyor.

Emperyalizmin elinde bir dama taşı olmaktan kurtulmak da, ekonomik ve sosyal sorunların çözümü de ülkede demokratik bir rejimin kurulmasına bağlıdır. Bugün dünya kıyasla daha geniş bir politik yelpazenin demokratik istekler öne sürdüğünü hepimiz görüyoruz. Şu veya bu biçimde Evren-Özal diktatörlüğüne karşı çıkarılmaları, Anayasasının değişmesini, genel affın çıkarılmasını, IMF'nin dayattığı ekonomik politikaya son verilmesini isteyenler sayısı artıyor. Ülkede demokrasinin varlığını söz edilemeyeceği fikrinden birleşenler yaygınlaşıyor.

Hiçbir muhalif güç faşist rejimi tek başına yıkamayacağına göre ortak noktalarından hareket ederek somut hedefler için mücadele sürecinde diktatörlüğe karşı geniş bir birliğin temellerini oluşturmak günümüzün en acil görevidir.

Bu görevin çözümlenmesinde öncülük etmek ise demokrasinin en kararlı savunucuları olan işçi sınıfı ve sol güçlere düşüyor.

SOL BİRLİK

Cunta "aydınlık dilekçesi" davasındaki savunmaya yaygın yasağı koydu.

Aziz NESİN, EVREN'i mahkemeye veriyor !

Aydınlık Dilekçesi davasındaki savunmasında Aziz NESİN, Kenan EVREN'i mahkemeye vereceğini açıkladı.

Bilindiği gibi 15 Mayıs 1984 tarihinde 1256 aydın, Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklere yapılan saldırılara son verilmesi için bir dilekçe hazırlamış, Meclis Başkanlığı'na ve Cumhurbaşkanlığı'na vermişlerdi. Bunun üzerine soruşturma sonunda 58 aydın hakkında dava açılmıştı. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde görülen davanın savunma aşamasına geçildiğinde, Cunta, Aziz NESİN'in savunmasına yaygın yasağı koydu.

Yasalar çerçevesinde bir dilekçe hazırladıklarını, örgüt kurmadan, baskı yapmadan imzalanan dilekçenin, kamuoyunda tartışılmasını önlemek amacıyla bildiriye çevrilmek istendiği-

ni belirten Aziz NESİN, yaygın yasağı konulan savunmasında şu görüşlere yer veriyordu:

"Cumhurbaşkanı Kenan EVREN, Manisa'da yaptığı ve TRT'de yayınlanan konuşmasında bizi vatan hainliği ile suçladı. Beni Türk ulusunun tanıdığı önünde vatan haini ilan ederek açığılayın Devlet Başkanı Kenan EVREN'i mahkemeye vereceğimi bildiriyorum."

Borçlar Kanunu'nun 41 ve 49, Menden Kanunu'nun 24. maddesinden tazminat davası açacağı söylenen Aziz NESİN, "Dokunulmazlığı kaldırılana Türk Ceza Kanunu'nun 180-182. maddelerine göre ceza davası da açacağım. Kenan EVREN'in dokunulmazlığının düşmesine dek yaşamım elvermezse onu tarihin yargılamasına bırakıyorum." dedi.

Devamı 7. sayfa

Sömürgecilğe, ırkçılığa karşı kadınların güçlü sesi: NAIROBİ FORUMU

FIDEL KASTRO'nun "3. Dünya Ülkelerinin IMF'ye olan borçları 10 yıl boyunca silinsin ve tüm faizler ödenmesin" önerisi farklı politik görüşlerden kadınlar tarafından tüm çalışma gruplarında talep olarak öne sürüldü, resmi hükümet temsilcilerine öneri olarak götürüldü.

10-26 Temmuz tarihleri arasında dünya kadınlarının kalbi Kadın On Yılı'nı bitiriyor. Birleşmiş Milletlerin Resmi Konferansının yanı sıra, hükümetler dışı kadın örgütlerinin katıldığı FORUM, Reagan'ın kızı başkanlığında ABD heyetinin engellemelerine karşın başarıyla sonuçlandı.

Değişik politik görüş ve akımlardan 15 bine yakın delegenin katıldığı Nairobi Toplantılarında günde 100-150 çalışma grubu toplandı.

Sömürgecilğin ve ırk ayrımcılığının mahkum edildiği FORUM'da kadınların tüm ezilenlerin yanında olması gerektiği ve kadın sorunları-

van için bine yakın imza topladılar.

Öte yandan konferansa Türkiye hükümetinin temsilcisi olarak katılan, aralarında İmran Aykut, Emel Doğramacı ve elçilik görevlisi bir keğ'in de bulunduğu beş kişilik resmi delegasyon, FORUM'a katılan ilericilerle kadınların fotoğraflarını çekmek ve isimlerini elde etmek gayretleriyle yetindi.

(YAZISI 6. SAYFADA)

Kohl'un "ileri karakol" u

Federal Almanya Başbakanı Helmut Kohl 10-13 Temmuz tarihleri arasında Türkiye'ye resmi bir ziyaret yaptı. Böylece, 12 Eylül'den bu yana, Batı ülkelerinden ilk kez bir başbakan Türkiye'yi resmen ziyaret etmiş oluyor ve Kohl hükümeti, öteden beri faşist rejime sağladığı desteğe yeni bir katkıda bulunuyor.

Bay Kohl yaptığı konuşmalarda, Türkiye'yi ziyaret eden önceki emperyalist devlet adamlarının, NATO'cu generallerini yaptığı gibi, Türkiye'deki uşak ve işbirlikçilerinin pek hoşlandıkları sözler etmekten geri kalmadı.

Devamı 7. sayfa

"Serbest toplu pazarlık dönemi" sömürüyü katmerleştiriyor

Diktatörlük Türkiye'sinde toplu pazarlık dönemi, baskı, zorbalık altında başladı. 450 bin işçiyi kapsayan toplu pazarlıkta işçilerin yaklaşık yansı için sendikalar toplu sözleşmelerin altına imza atarken, geri kalan yansı da "teşmil" kararları, yetki itirazları nedeniyle uyumsuz sonuçunu bekliyor. Birlerce işçi sendikası, toplu sözleşme. Mevcut yasalara göre toplu pazarlık dönemi 1 Ocak 1984 tarihinde resmen başlamış olmasına rağmen fiili

Devamı 7. sayfa

SOL BİRLİK VE SOLUN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ

En geniş anti-faşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasında ise, Sol Birlik Deklarasyonu'nda da belirtildiği gibi, "anti-emperyalist sol güçler arasındaki birlik önemli bir rol oynayacak ve bu süreci daha da hızlandıracaktır."

Sol Birliğin kuruluşu, halklarımızın ulusal ve sosyal kuruluşu yolunda atılmış ileri ve önemli bir adımdır. Kuruluşunu takiben geçen kısa süre zarfında, belirlenmiş yakın ve ileri hedefleri doğrultusunda, başta merkezi ajitasyon-propaganda faaliyetleri olmak üzere Sol Birliğin yürüttüğü çeşitli çalışmalar ile, bu adım-hedeflerimizden henüz oldukça uzak bile olsak- hiç şüphesiz daha da gelişmiştir.

Ancak Sol Birlik, sadece bir 'ilk adım'dır: Solda yıllardır süregelen bölünmüşlük ve dağınıklık ortamını ve bunun yarattığı bir dizi olumsuzluğu, bilinen pek çok zaafı, kısır çekişme ve sirtışmeleri aşarak, nicedir özlemi çekilen

toparlanma yolunun açılmasına yönelik bir başlangıç adımı.

Sol Birliği hayat veren solda birlik anlayışı, yalnızca mevcut Sol Birlik partileri ile sınırlı değildir. Sol Birlik, bugün tüm sol güçlerin birlikteliğini

elibette temsil etmemektedir. Sol Birliği oluşturan partiler, ta başından beri bu gerçeği içtenlikle belirtmişler ve ortak belgelerde de özellikle vurgulamışlardır. Ancak Sol Birlik, bugüne dek üzerinde çok söz edilmesine rağmen ne yazık ki pek mesafe katılamayan sol güçleri arasındaki kalıcı güç ve eylem birliğinin sağlanmasını amaçlayan, ilkel, güvenilir ve ciddi bir cazibe merkezi oluşturarak solda birlik evresini başlatmak iddiasıyla yola çıkmıştır ve bu iddiasıyla uyumlu bir politika izlemek kararlılığındadır. Sol Birlik, bizler için, bir varış noktası değil, bir çıkış noktasıdır; bugün için mümkün olan asgari noktadan hareketle varın ulaşılması gerekeni hedefleyen, sol güçlerin en geniş birlikteliğini sürekli gözetin ve asil olarak mücadele içerisinde, yığınların bağrında sürdürülecek çalışmalarla, halkın güvenini kazanarak güçlenebilecek, gelişime açık bir başlangıç.

Sol güçlerin birliği, dün de önemliydi, ama bugün çok daha önemli ve acil nitelikte bir ihtiyaçtır. Faşist diktatörlük, ancak en geniş anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği temelinde gelişecek yığınların mücadelesiyse alaşağı edilebilecektir. En geniş anti-faşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasında ise, Sol Birlik Deklarasyonu'nda da belirtildiği gibi, "anti-emperyalist sol güçler arasındaki birlik önemli bir rol oynayacak ve bu süreci daha da hızlandıracaktır".

Emperyalizme, faşizme, tekellerin egemenliğine ve sönenin karşı mücadelesinde sol güçlerin birliğinin hayati önem taşıdığına, böylesi bir birliğe hayata geçirmenin mümkün, zorunlu ve halklarımızın karşı sorumluluk duyan herkes için erlenemeyen bir görev olduğuna belirtir Sol Birlik, solda yeralan güçler arasındaki mevcut ideolojinin ve politik görüş ayrılıklarının bilincinde olmakla birlikte, onları birleştiren noktaların daha fazla olduğu inanmaktadır. Deklarasyon'da da ifade edildiği üzere, "Tüm bu güçler su veya bu biçimde emperyalist bağımlılığa son verme, Türkiye'deki kapitalizmi aşma, ulusal sorunu çözüme ve sosyalizme yönelme hedefinde birleşiyorlar." Gerçekten sunu da belirtelim ki, Deklarasyon metninde böylesi bir ortak payda üzerinde somutlanmış olan solun birliği kavramının bilimsel niteliği, özellikle bugün Türkiye'de yaratılmak istenen kavram

KUŞATMAYI GÜÇLENDİRMEK

Geçtiğimiz aylar iç ve dış politika açısından, diktatörlüğün rejimi tahkim etme ve emperyalizmle daha çok bağlanma planları açısından oldukça yoğun aylar oldu. Özel hükümetinin geceli gündüzlü çalışarak parlamentodan çıkardığı polis yasasını neredeyse daha meclisten çıkmadan onaylayan, iki de bir "ne oldu çıktı mı?" diye telaşını dile getiren Evren sonunda muradına erdi. Ama hem bu yasanın görüşüldüğü günler, hem de sonraki günler ülkemizde hemen her kesimden insanları bu yasaya boyun eğmeyi kabul etmeyeceklerini gösterdi. SODEP'in düzenlediği Sarayhaneye mitingine karşı "çevik kuvvet" dedikleri polis gücünü, mitingi düzenleyenlerin deyimleriyle, yurttaşların mitingine katılmasını engelleyecek biçimde miting "koruyarak" kullanan diktatörler, yine de biraraya gelen ve istemlerini yüksek sesle dile getiren yığınları affedemediler ve kızgınlıklarını SODEP Genel Sekreter Yardımcısı Nailer Gürman'ı ve mitingine katılan 45 kişiyi tutuklayarak gidermeye çalıştılar. Ama amaçları bundan da ötedir. Onlar yeni miting için halkı, işçileri, aydınları, gençleri korkutmak, isteklerini kırmak istiyorlar.

Ama başarmayacaklardır. Sarayhaneye mitingi işçilerin, emekçi halkın tüm zorbalığına karşın, "artık yeter" demeye kararlı olduklarını kanıtladı. Rejimi korkutan bir potansiyelin yığınlarında varolduğu somut görüldü. Sarayhaneye mitingini aynı zamanda öteki muhalefet güçlerinin de açıkça rejime karşı, demokrasiden, iş, ekme ve özgürlüklerden yana, halkın yanında aktif ve kararlı olarak yer almaları gerektiğini somut olarak gösterdi. Şimdi halkın arasına gidecek ve kulaklarını tamayacak her muhalif politikacı, halkın hemen her kesiminden, Sarayhaneye mitinginde dile getirilen istekleri yineliyorsa, miting alanında yığınal kalabalığın çok daha geniş yığınların sözcüsü olduğuna geçecektir. Şimdi diktatörlük tüm çabalarına karşın bir kuşatma altındadır. Diktatörlük bu kuşatmayı yarma denemelerinde bu güne kadar başarıya ulaşamadı. Sivil görüntüsünü ne yığınlar, ne burjuva muhalefet güçlerini kabul ettirebildi. Uluslararası planda da bu sivil görüntüsünü pek fazla etkisi olduğu söylenemez. Ama o diktatörlüğünü pekiştirmek, bir yandan zorbalığını yasalastırmak, öte yandan da gücüyle yeni uzlaşmalarla tazelenmek için çaba göstermeye devam edecektir.

Diktatörlüğün bu türden çabalarına karşın sol güçler, en başta Sol Birlik şimdi ortaya koyduğu ve önemli ölçüde burjuva muhalefet güçlerinin de paylaştığı platformu yaymak, genişletmek göreviyle karşı karşıyadır. Şimdi herkes göstermek gerekiyor ki, diktatörlük hiçbir alanda halka karşı attığı adımları geri çekme niyetinde değildir. Diktatörlük azıcık da olsa demokrasi veremeye değil, diktatörlüğünü yeni zorbalık yasalarına pekiştirmeye bağlıdır. Onun emperyalizme olan ilişkilerinde de her hangi bir ulusal kaygı rol oynamıyor. Onun ekonomik politikasında da, birakınız halkı, işçileri, köylüleri bir avuç parasının dışında hiç bir kesim için umut yoktur.

Özel hükümetine, diktatörlüğüne karşı olan herkes, tüm muhalefet güçleri şimdi yüzlerini halkın Sarayhaneye mitinginde dile getirdiği istemlere çevirmelidir. Artık açıkça görülüyor ki, halkın demokrasi istemi göstermek bir parlamentoda iderilemiyor, söndürülüyor. Halkın demokrasi istemi, emperyalizmle uzlaşma ile değil, ulusal bir politika ile, bir avuç para babasına değil, en başta işçi, emekçi sınıflara dönük bir ekonomik politikayla, zorbalıkla değil, halka haklarını savunabilme yollarını kapatmayan tersine tam bir düşüncü ve örgütlenme özgürlüğü taniyan bir çerikle doludur.

Sol Birlik, Sol Birliği oluşturan partiler işte halkın bu istemlerini kararlılıkla savunuyorlar. Onlar, diktatörlüğü çepçevre saran demokrasi güçlerinin, demokrasiden yana olduğunu açıklayan, demokrasiyi ihtiyacı olan herkesin görevini şimdi kuşatmayı daha daraltmak olduğunu düşünüyorlar. Bunun yolu bugün halkın çizdiği ve Sarayhaneye mitingini ille somut olarak gösterdiği hattın gerisine düşmek, işçi sınıfı ve emekçi halkla birlikte yürüyerek, onun demokratik bir Türkiye'yi öğören potansiyel ve perspektifine sahip çıkarak kuşatmayı güçlendirmektir.

kargaşasına, burjuva basınının "solun birliği" kavramını kasıtlı olarak çarpıtma çabalarına ve kimi ilericiler yazarların da gerçek solu yok saymaya yönelik bu gerici kampanyaya alet olmalarına karşı verilmiş anlamlı bir cevaptır.

Sol Birlik partileri, sol güçlerin eylem birliğinin sağlanmasına yardımcı olmak ve bu doğrultuda üzerlerine düşen ortak sorumlulukları eksiksiz yerine getirmek için ellerinden geleni yapacaklarını açıkça belirtmektedirler. Ne var ki, bu konuda şartların yeterince olgunlaştığı henüz söylenemez. Solda yeralan en geniş güçleri kapsayan kalıcı ve sağlıklı bir birlikteliğin sağlanması, bugüne dek gözlenen engelleyici tutum ve davranışların ne yazık ki halen varlığını koruması yüzünden,

bugünden yarına gerçekleşebilecek gibi gözükmemektedir. Sol Birliğin bugünkü kapsamı ve varlığı da bu olgudan kaynaklanmaktadır.

Sol güçler arasında değiştiğimiz niteliklere sahip bir güç ve eylem birliğinin sağlanması hedefi hiç de erişilmez değildir. Yeter ki bu birliğin muhatapları, sahip oldukları ortak noktaları öne çıkartan ve güçlerini ana düşmanına karşı ortak mücadeleye yönelten bir politik tutum takınabilsinler. Deklarasyon'da da belirtildiği gibi, bu taktirde rekabetin ve karşılıklı bloklaşma eğiliminin yerine, karşılıklı güvene dayalı, eşit hak temelinde verimli ve sonuç alıcı ilişkilerin kurulması; sol güçlerin eylem birliğinin sağlanması hiç de zor olmayacaktır.

YEKİTİYA HÊZÊN ÇEP Û PIRSA HEVKARİ Û HEVXEBATA HÊZÊN ÇEP

Sazbûna Yekitiya Hêzên Çep di riya rîzgarîya gelan ya çavakî û netewî da gawek girîng û pêş e. Li pey sazûnê gelek wext neborî. Lê ev xebat çiqas jî doza xwe yê dawiyê pir dîr bejî, jî bo armancên xwe yê dîr û nêzik xebat kir û karên xwe pêsta bir.

Hêzên çep pir salin ku perçe perçe bû, di navbera wan da cudatî hebû. Lê Yekitiya Hêzên Çep îro gavê pêşîn avitîye, hêviya xebatkâr û gelan ya derheqa yekitiyê aniye çih.

Çawa tê zanin di nav Yekitiya Hêzên Çep da hemû hêzên çep tunneye. Ev rastîya han di nav belgên Yekitiya Hêzên Çep da bi xasîna hatîye nivîsandinê. Ji bona firesh kirna wê yekitiyê jî Yekitiya Hêzên Çep siyaseteke bê

westan dajo. Wusa ku di nav xelkê da xebatê pêsta bibe, wana bike nav tekoşinê û yekitiyê bî hêz bike.

Yekitiya hêzên çep duhê jî girîng bû, lê îro hin pêvîst û hin giringtîre. Bi xebata cepheyeke fireh û rast hêzên dij-faşî ve gelên me dikarin cuntaya faşî burxînin. Ev yekê li nav deklarasyona Yekitiya Hêzên Çep da diyarkirîye.

Yekitiya Hêzên Çep cûda bûna îdeolojî û politîqayê di nav hêzên çep da qebûldike. Lê bawer dikê û dibêje ku jî bo yekitiyê pirsên hemû hêz bî hevra dibêjin û helkurana wana dixwazin hin pîrîn. Wêk hilweşandina kapitalîzme, helkurna meseleyê millî û ketîna ser riya sosyalîzme jî bo gelên me.

Îro weşandin burjuvazî li ser yekitiya hêzên çep kefte

left dikin. Duxwazin ditin û riya gel buzîrîne ser demokrasîten sosyal, divê em evê yekê bî xurtî nav gel da eşkere bikin.

Yekitiya Hêzên Çep jî bona cepheyeke xurt û firehî çî dest were wê bike. Em îro nikarin bêjin ku şert û şîrtên wî jî bî temamî heye. Lê ev jî ne dîr û tîşteke xeyal e. Wazîfa hêzên çep ya ku di nav Yekitiya Hêzên Çep da nînin heye. Bes ewana pirsên hemû hêzên çep pêqayîlin derxîne pêş û humber dijmîne gelan siyasetek bajon wê ev yekati xurt bike.

Çawa di deklarasyonê da tê kuvê, li wê çaxê çihê jî hev cûda bûnê hevkarî û hev-xebat wê pêsta bike, dr nav wan da bir û bawerî wê xurt û bîhêz bibe. Ev jî tîşteke zor û zehmet nîne.

TKSP 2. KONGRESİ TOPLANDI

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi'nin 2. Kongresi Temmuz 1985'te toplandı. Bir hafta süreyle devam eden Kongre, Merkez Komitesi raporunu görüştü, tartıştı ve oybirliğiyle onayladı; kararlar aldı ve yeni Merkez Komitesini seçti.

TKSP 2. Kongresi'nin yayınladığı sonuç bildirisinde, Kürt ve Türk emekçilerine ve tüm demokrasi güçlerine şöyle seslenilmektedir:

"Faşist rejim kendiliğinden göçüp gitmeyecek. Faşist diktatörlüğün "anayasası" ve tüm diğer gerici yasalar ortadan kaldırılmadıkça, Evren-Özal çetesinin oluşturduğu tüm baskı kurumları dağıtılmadıkça durum değişmeyecektir.

"Bunu ise ancak yığınların mücadelesi, eylemiyle başarabiliriz. Bu karanlık döneme, bu zulüm ve soygun çarkına son vermek için işçi, köylü, genç, aydın, Kürt, Türk tüm demokrasî güçlerini birlik ve direnişinden başka yol yoktur.

"Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan 6 sol partinin oluşturduğu SOL BİRLİK bu yolda atılmış önemli bir adımdır. SOL BİRLİK, kitlelerin acil ve haklı istemlerini içeren demokratik bir program sunuyor, faşist diktatörlüğü yıkmak mümkün ve gerçekçi yolunu gösteriyor.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçileri, Köylüler, gençler, kadınlar, Barış ve demokrasiden yana tüm insanlar,

Yurtseverler, "Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi 2. Kongresi, halklarımızı faşist diktatörlüğün zulmünden kurtarmak, ülkelerimizin geleceğini aydınlık bir yola sokmak için sizleri SOL BİRLİK'in anti-faşist demokratik programı üzerinde birliğe ve direnişçe çağırır.

"Özgürlük için, demokrasi için; iş ve toprak için; zindanların boşalması, işkence ve idamlara son verilmesi için; ülkelerimizi emperyalist soygun çarkından, maceradan korumak için güçlerimizi birleştirtilerim.

Türk emekçileri, Türk aydın ve demokratları!

"Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi 2. Kongresi, sizi, faşist diktatörlüğün, gerici, militarist güçlerin, halklarımız arasına düşmanlık sokma, ilericî safları bölme planlarına karşı uyanık olmaya çağırır. Halklarımız kardeşdir, zulme ve sömürüye karşı savaşımız ortakdır. Demokrasîyi, özgürlüğü ve barışı elele vererek, güçlerimizi birleştirerek gerçekleştirebiliriz.

"Aydınlık yarınlara doğru omuz omuza yürüyelim!"

Rüşvet... Yolsuzluk... Vurgun...

Özal'ın eski bakanlarından Özdağlar'ın mahkemesinde yarınlanmaya başlaması ile birlikte kamuoyunda rüşvet ve yolsuzluk olayları gündelleme kazandı. Devam eden yargılamaların birçok yönleri kararlıkta kalan, 25 milyarlık rüşvet olayını aydınlatıp aydınlatmayacağı bilinmiyor. Ancak bilinen bir şey var. Özal ve onun "prenslarından" zehir hafiye Kahveci'nin bu olayı, diktatörlük rejimi altında ayıyuka çıkan rüşvet ve yolsuzluk iddialarını aklamak amacıyla düzenlenen, "büyük şov" için malzeme olarak kullandığı. İlk günlerde bugünkü iktidarın, "rüşvet ve yolsuzlukların üzerine kararını bir biçimde yürüten, bunun için kendî bakanının bile gözünü yaşına bakmayan" bir iktidar olduğunu kanıtlamak üzere yoğun bir propaganda yaptı. Ancak daha olayın birçok karanlık yanırtaya çıktı. Sonunda bugünkü rejimi destekleyen burjuva basını bile, "çok daha güçlü delillerle yakalanması olanaklı İken Özal'ın,

delil olarak son derece zayıf bir ses bandı ile olayı gündeme getirdiğini" ve "Özdağlar'ın lahlara kurban edilmek istendiğini" yazmak zorunda kaldı.

Gerçekte ise bugünkü diktatörlük rejimi altında rüşvet, yolsuzluk ve vurgunun, bütün cumhuriyet tarihi boyunca görülmeyen boyutlara vardığı biliniyor. Devlet olanaklarının yağmalanması, rejimin tepe noktalarını saran çürüme, devlet aygıtının içinde bulunduğu kokuşmuşluk, kaçakçılırları, adı suçlularla içli-dışlı ilişkiler hiçbir zaman bu kadar yaygın, bu kadar aleni ve bu kadar büyük futursuzlukla yürütülmemiştir.

Son bir ay içinde sadece gazetelere yansıyan haberler bile bunu kanıtlamaya yetiyor. 1 Temmuz tarihli Milliyet gazetesinde M.Toker, dört metrekarelik dükkânın aylık kiraasının milyonu bulduğu bilinen Bodrum'da, ANAP'lı belediye başkanının "yetkilisi" kullanarak, "ihale talep yapmadan" yüz metrekarelik ye-

ri ayda 75.000 lira işgaline ödemek kaydıyla Erkan Zenger'e verildiği yazıyor. Özal ailesinin dostu, ANAP'lı belediye başkanının arkadaşısı, arı amblemi ve Turgut Özal yazan altın kolyesi ile dolaşan Erkan Zenger'in bu yerî üçyüz metrekareye genişlettiği ortaya çıkınca aynı belediye başkanı bunu büyük bir piskinlikle "Eh, biraz göz yumduk, o kadar olur" diye yanıtlıyor. Milliyet gazetesinde yeralan benzeri bir vurgun olayının baş aktörü ANAP'lı Eminönü Belediye Başkanı gazetecilerin sorularına üzerine "Adam arkadaşımı, orayı ona verirdim" diye açıklamaya yapıyor.

23 Haziran tarihli Nokta dergisinde Özal ailesinin banyo üyelerinin de kürkçülüğünü yapan, Özal ailesiyle yakın dostluk ilişkileri içinde bulunan, "sosyete kürkçüsü" Mustafa Pakoğlu'nun kaçakçılık suçundan yargılanacağı haberi yer alıyor. Anne Özal'ın defilelerini hiç kaçırma- dığı ve Zeynep Özal'a

birlikte çekilen samimi resimlerinin dedikodu gazetelerini süslediği renkli gece yaşamıyla ilgili çeken, "tanınmış işadamların" sansürünü döndüğü yazılıyor. Aynı derginin 7 Temmuz tarihli sayısında Ulaştırma Bakanlığının çıkar- dığı THY'nin genel müdürü- lük binası ihalesinde, ANAP'lı in- saat şirketlerinin vurgunu paylaşma kavgası ile birbiri- ne girdikleri ve böylece ucu Ulaştırma Bakanı, ANAP için- deki MHP'li tozuncukların leri, "Ülkücü" Veyssel Ata- soy'a kadar uzanan yolsuz- luk ortaya çıktığı duyuru- luyor.

1 Temmuz tarihli Hürriyet gazetesinin "Bal tutan parmağını yalar" manşeti altın- da, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarı Ekrem Pakdemir- li'nin kurduğu kooperatifin, İzmir'in Güzelbahçe Koyun- da denize nazır, 200 milyon değerindeki arsayı 12,5 milyon kapattığı haberi yer al-ıyor. 64 kişilik "Bayın takımı kooperatif"nin üyeleri ar- sında Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem, Sanayi ve Ti- caret Bakanı Cahit Aral, Kültür ve Turizm Bakanı Mük- rem Taşoğlu, Özal'ın karde- si Yusuf Bozkurt Özal, Baş- bakanlık Müsteşarı Hasan Celal Güzel ve Emniyet Ge- nel Müdürü Saffet Arkan Be- dük gibi isimler bulunuyor. Yürürlükteki yönetmeliklere göre evi olmayan kişilere ar- sa ve kredi tahsisinde önce- lik tanınması nedeniyle, bu can sıkıcı bürokratik engeli, "iş bitirici beyin takımı"nın, İzmir Belediye Başkanı ANAP'lı Burhan Özfatura'nın yardımıyla bir grupta "aştığı anlaşılıyor. Böylece halef ar- sa bekleyen 300 kooperatif ve kredi bekleyen 30 bin yurt- taş varken, hepsi ev bark sa- hibi bu beyin takımı, arsayı bedava kapatanın yanısı- ra, herbiri için 3 milyon 750 bin lira kredi almaya da başa- rıyor. Yine Hürriyet gazetesin- de 9 Temmuz tarihli baskı- sında "gizli" ve "sessizce" yapılan operasyon ile zor- duruma bulunan ve iktidara yakınlığı bilinen şirketlerin "Devlet kesesinden kur- tıldığı" ve bu şirketlerin kim- ler olduğunun itirazlı sak- landığı duyuru- luyor.

Bütün bunlar son bir ay içinde sadece gazetelere yansıyan vurgun örnekleri. Üstelik bugünkü rejimin bile kağıt üzerinde "suç" saydığı eylemler. Gazetelere yansı- mayanları ve yasalarla, kiti- bina, yudurlularak, teşvik ve prim, kredi adı altında yürü- tülen vurgunları düşündüğü- müde, bugünkü rejimin ne- tliğini daha iyi kavramak ola-

naklı. Türkiye'nin en zengin 100 ailesi içinde yeralan ve herbirinin serveti 200 milyar lirayı geçen kişiler arasında kaçakçılık, rüşvet, sahtekarlık suçlarında haklarında bir- çok dava bulunan Karameh- met (Çukurova Holding), Sönmez (Sönmez Holding), Has ailesi (İstanbul Bankası), Çavuşoğlu (Hisarbank), Emin Hattat (Herna Holding), Men- gençoğlu gibi isimlerin bu- lunması bir raslantı mı? Bin-lerce yurtsever politik neden-

lerden dolayı zindanlarda tu- turulmuş kaçakçıların özel af- la serbest bırakılmasının an- lamı nedir? Ülkemizin içinde bulunduğu bunalmış derinleş- tiği, hiçbir bececeği olma- yan pa asalak, talancı ve "iş bitirici" soyguncu çete- büyük bir vurdum duymazlık- la sürdürdüğü yağmaya hız- veriyor. Türkiye'nin bu çete- elinden kurtarılması ülkemiz- geleceği için kaygı duyan her- yurtseverin en temel sorunu- dur.

E. MIRAZ (TKSP)

BURJUVA SİYASİ PARTİLERİNDEKİ GELİŞMELER ÜZERİNE

Geçtiğimiz günlerde yapılan Halkçı Parti ve MDP kongrelerinin ikisinde de parti içi muhalefet açık farkla kazandı. Bu, aynı zamanda, Cunta'nın güdümülük iktidarı "İlker"inin, Çalpa'la Sunalp'ın da sonu oldu.

Cunta, bir yandan demokratik güçleri ve kurumları kırıp parçalayıp halka dayattığı "anayasa", öteki zorbalık ya- saları ve baskı kurumlarıyla faşist bir devlet yapısı oluş- turdu; diğer yandan, iç ve dış kamuoyunun baskıları karşısında, sözde "demokrasile", "parlamentar düze- ne" geçme oyunu oynamak zorunda kaldı. Bu, faşist gövdeye demokratik bir örtü geçirme kabasıydı.

Ancak bu iste de Cunta, dikensiz gül bahçesi ya- ratmak, ilerde herhangi bir pürüzle karşılaşmamak niye- tinde idi. Bu nedenle 12 Eylül öncesi burjuva partilerin- nin yolu tikanarak eski liderlerin tekrar sahneye çıkması önlenmek istendi, anayasa, bunu amaçlayan siyasi yasaklar kondu. Eski MİT'çi general Sunalp'ın başkanlığında iktidar için MDP yine eski MİT'çilerden Çalpa'nın başkanlığında da muhalefet rolüyle Halkçı Parti örgütlendi. Bunun yanısıra, bu iki partinin ve ABD üyeliğinin mutemet adamı Özal vatandaşla devreye sokulan ve se- çimleri katılmak için Cunta'nın iznini alabilen ANAP'ın adayları, sıkı bir veto süzgecinden geçirildi; böylece her- hangi bir "çatlık ses"in parlamentoya girmesi önlen- mek istendi.

Generaller herşeyi ferman yolu ve güçlü gücüyle planlayıp yönlendirebileceklerini sanmışlardı.

Ne var ki herşey onların gücüne yürüdü, yürü- müyor. Seçimleri, bilinen nedenlerle MDP dağılı; ANAP kazandı; Ancak ABD emperyalizmine ve tekelilere sada- kati nedeniyle Özal ekibinin hükümeti kurması; Cunta bakımından fazla bir sorun yaratmadı. Faşist düzene sahip çıkmak bakımından Cunta ile Özal hükümeti ara- sında sıkı bir uyum sağlandı.

Diğer yandan, özellikle Mart yerel seçimlerinden son- ra, Mecliste grubu bulunan HP ile MDP boşlukta kal- dılar. AP ve CHP ve MSP'nin eski yönetici kadroları kendilerine yol açma basını elden bırakmadılar. Bu çaba, kitlelerin muhalefeti ile birleşince, kendisini ko- şullara uygun olarak SODEP, DYP, RP ve kuruluş ko- şullarında içinde DESOP biçiminde gösterdi, bizzat HP ve MDP'nin saflarında bilinen çekişme ve sonuçları uça- tı. ANAP içinde AP, MHP ve MSP'ne yakın olan hi- ziplerin kavgası öteden beri biliniyor ve işler kötüyü gittik- çe bu kavganın daha da büyük kopmalara yolaçması şaşırıcı olmayacaktır.

Bu gelişmeler, generallerin masabaşı planlarının yürü- mediğini, ülkenin politik geleceğine yön vermek için kurdukları çatının dağılmakta olduğunu gösteriyor. Bu kaçınılmazdı. Su, generallerin kurduğu bendi zorluyor, onda gedikler açıyor ve doğal kanallarına yöneliyor. Diğer yandan, sözkonusu politik çekişmeler, emek- çii sınıfların mücadelesi tarafından etkilense bile, burju- va politik örgütlerinin çerçevesinde cereyan ediyor. İş- çii sınıfının ve diğer emekçi halk kesimlerinin çıkarlarını dile getiren örgütler, zaten legal planda çalışma olana- ğından yoksun kılınıyor. Onların kadroları ya zindan da, ya gözlenmek zorunda ya yurt dışında. Onlara karşı az- gın bir terör bugün de devam ediyor.

Sözkonusu koşullarda meydana boş bulan kimileri sol adına ahkâm kesiyorlar; SODEP'i, HP'yi ya da kuruluş hazırlıkları içindeki DESOP'u solun temsilcisi gibi gösteriyor, kitleleri bir kez daha aldatmaya çalışıyorlar. Söz- konusu burjuva partileri ne tek başlarına ne de bir- araya gelince solu temsil edemezler.

Faşist rejime, onun baskı kurumlarına karşı her müca- dele, hangi toplum kesiminden gelirse gelsin elbet de- ğer taşıyor. Ancak Evren-Özal diktatörlüğünün yıkılması, faşist çarçın dağıtılması, ülkeye gerçek anlamda de- mokrasi getirilmesi, emekçi yığınlar geniş biçimde mü- cadeleye kazanılmadan, eyleme geçirelmeden mümkün değildir. Bunu ise ancak emekçi kitlelerin gerçek sözcüleri, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın devrimci, yurt- severser örgütleri sağlayabilir.

Bu nedenle, SÖL BİRLİK'in tüm anti-faşist güçlere önerdiği demokratik güç birliği platformu hayati önem- dedir. O faşist rejimi yıkanın, ülkeye demokrasi getir- menin mümkün ve gerçekçi yolunu gösteriyor.

Bugün ağırbaşlı ekonomik bunalmış ve onun politik düzeyde yol açtığı kalkantılar, faşist rejimin çürümüş, kitlelerin artan muhalefeti onun önüne önemli olanak- lar açıyor. Sol tarihi görevini iyi kavrayıp kendine düşe- ni yapmalı, geçmiş dönem yanlışlarına düşmemelidir. Tutulacak halka sözlü birliğinden ve anti-faşist geniş mücadele platformunu oluşturmaktan geçiyor.

Üniversiteler bilim yuvaları mı, diktatörlüğün kışları mı ?

Diktatörlük gençliği düşman gibi görüyor. Her alandaki baskı ve saldırılarıyla gençli- ği sindirmek, yğınsal bir gençlik hareketi- nin önüne alabilmek istiyor. Özellikle ün- versite gençliğine karşı esi görülmeyen bar- barca bir saldırı yürütüyor. Paralı öğretimin, YÖK sınav ve sınıf geçme yöntemleriyle eğitim işkence haline getiriliyor. Bir yanda YÖK'ün yasaklar çemberi, öte yandan üniversitelerde öğrenciler arasında girtilen sivil polisler, "sivil savunma uzmanları" ajan- ları aracılığıyla üniversiteler ve yüksek öğre- timi yurtları öğrencilerin kendi gönül riza- larıyla girdikleri, üstüne de binlerce, on bin-lerce lira ödedikleri esir kampları haline çev- rildi.

Diktatörlük kamuoyunda üniversite genç- liğini kısıpca almaya yönelik bu uygulamaları "disiplini sağlama cabaları" olarak göstermeye çalışıyor. Milli Eğitim Gençlik ve Spor Bakanı Dinçerler, "Millî terbiyenin temel ilkelerinden biri de kışla disiplini" diyor. YÖK'ün öğrencilere şarkı söylemeyi, güllümsemeyi bile yasaklayan yeni disiplin yönetmenliği, okullardaki jandarma, polis ka- rakolları ve nihayet üniversitelerdeki yeni kolluk kuvvetleri, asker eskisi "sivil savun- ma uzmanları" işte bu kışla disiplini sağ- lamaya hizmet ediyor. Bellerinde copları, tel- sizleriyle üniversitelerdeki gençleri bir göl- ge gibi izleyen bu "uzmanları" "Amacımız üniversitelere askerî birlikleri aratmayacak bir düzen getirmek. Esas itibarıyla koruma ve güvenlik amacıyla görev yapıyoruz" diyorlar.

Neyi, kimi, neden ve kimden koruyor bu asker eskisi "uzmanlar"? Üniversitelerdeki herkesi, temizlik işlerinde çalışanlardan, öğ- retim üyelerine, öğretilere kadar herkesi "özerk ve demokratik üniversite" gibi "za-

rarı bölücü" görüşlere kapılmaktan, "anar- şiyi hortlatmaktan" koruyorlar. Özellikle de öğrencileri yakın koruma altına alıyorlar. Ki- lik kıyafetlerinden, attıkları adıma, seçtikleri arkadaşına, okudukları gazeteye, kendi arala- rındaki sohbetlerine, gittikleri filme, sınıfta sordukları soruya kadar her şeyleriyle çok yakından ilgileniyorlar. Kültürel etkinliklerini, sosyal çalışmalarını çok yakından izliyor, toplantılarında mutlaka hazır bulunuyorlar.

Üniversite ve yurtlardaki bu uygulamalar- dan şikayetçi olan, en basit sonunların bile dile getiren öğrenciler ise idarecilerin ha- karetlerinden, dayak yemeye kadar her türlü davranışı göğüslemek zorunda kalıyorlar. Da- ha geçenlerde Edirnekapı öğrenci yurdunun eski bir boksör olan müdürünün yemeleri incelemek için hızişısıyla götürülen öğre- nçileri dövmesi bunun somut bir örneğidir.

Üniversitelerdeki herkesi, işçi ve memur- lardan, öğretmen üyeleri ve öğrencilere kadar herkesi vuran bu uygulamalara diktatörlük ne amaçlıyor? Amaç, evrensel olarak kabul edilmiş bilimsel gerçekleri kabul etmeyen, Darwin'i bile yadsayan, bilim dışı şovenist, militarist eğitim politikalarını hiçbir engelle karşılaşmadan uygulayabilmektir. Bu bilim dışı eğitim politikasının neye yönelik olduğu ise açıktır. Bu politikayla amaçlanan, yarının bilim adamlarını, mühendislerini, yargıçlarını, öğretmenlerini düşünemeyen, muhakeme edemeyen, her denileni, her istenileni halkı- nın çıkarlarına, kendi çıkarlarına ters düşse, bile sorgusuz sualsiz yerine getiren robot- laşmış, Amerikancı bir kuşak yetiştirmektir.

Diktatörlüğün bu niyet ve uygulamalarına yalnızca gençler değil, aydınlık bir gelecek isteyen her yurtsever karşı çıkmalıdır.

Madenlerimiz yağmalanıyor

Geçtiğimiz günlerde Cunta'nın gös- termelik parlamentosunda yeni maden yasası kabul edildi. Yasaya göre, bor, toryum, uranyum ve asfaltit gibi devlet tekelinde bulunan stratejik maden- ler, yabancı sermaye ortaklığı ile ara- nılabilecek, çıkarılabilecek ve ihrac edilebilecek. Bu madenlerin dışındakiler ise özel sektör tarafından işletilebile- cek ve devletin elinde bulunan maden- lerde özel sektöre devredilebilecek.

Bu karar ülkemizin ulusal zenginlik- lerinin emperyalizmin ve işbirlikçi yer- li tekelilerin yağmasına daha yoğun ola- rak açılmasında başka bir anlam gel- miyor. Bilindiği gibi uranyum, bor ve toryum gibi nükleer teknolojide yaygın olarak kullanılan madenlerin ve diğer stratejik ulusal zenginliklerin, emperya- list talandan korunması için ilercii, yurt- severser ve demokratik güçler 1960'lar- dan buyana bir mücadele yürütmüş- lerdi. Bu mücadele sonucunda strate-

jik madenlerin ve zenginliklerimizin emperyalizmin ve yerli tekelilerin sömü- rü ve yağmasından kurtarılması yolun- da kimi adımlar atılmış, bunlardan bazı- larının çıkarılması, işlenmesi ve ara- nması devlet tekeline alınmıştı. Özel sektörlü elindeki bazı stratejik maden- ler kamulaştırılmıştı. Şimdi atılan bu adımla yıllardır sürdürülen mücade- lenin getirdiği tüm kazanımlar diktatö- rlüğün elinde bir çırpıda yokedilmek istenmektedir.

Her fırsatta "ulusal birlik ve ulusal çıkarlar" paravanası arkasına gizlen- mek isteyen Evren-Özal çetesinin, ül- kemizin ve halklarımızın çıkarlarına düş- manca saldırısı bilinmeyen bir olgu değildir. Onların bugüne kadar yaptık- ları, yüzlerinde eğri bir biçimde duran maskeyi çoktan düşürdüler. Yeni maden yasası bu gerçek bir kez daha kanıt- lıyor. Yıllar boyunca ülkemizin doğal zenginlikleri, madenleri ve kavnakları

üzerindeki yağmanın sömürünün ön- lenmesi uğrunda en kararlı savaşımı yürütenler komünistler, ilercii ve de- mokrat güçler yani gerçek yurtsever- ler ve onların etkinliğindeki meslek odaları gibi kuruluşlar oldu. Onlar, bu zenginliklerin ülkemizin ve halklarını- zı çıkarları doğrultusunda kullanılmasın- ı savundular. Yetersizde olsa atılmış kimi adımlar onların yıllar boyu sürdürdüğü kararlı mücadelesinin bir ürünüdür. Şimdi diktatörlük halklarımızın anti-emperya- list savaşım geleneklerine ve bu doğ- rultudaki kazanımlarına saldırıyor. Yeni yasa ile stratejik madenlerin yabancı tekellerce işletilmesine izin verilmesi, daha önce kamulaştırılmış madenlerin özel sektöre devredilmesi, bunların ül- ke ve halk düşmanı gerçek yüzlerini gösteren yeni bir kanıttır. Ülkemizin doğal zenginliklerinin yerli ve yabancı tekelere peşkes çekilmesi önlemek için bu zorbalık rejimine son vermek zorunludur.

Hüseyin HASANÇEBİ (TSİP)

ESAS OLAN YİĞİNLARDIR

"Göndermeden gitmeyeceğiz!" Bu ilk gündük tespitimiz bugün de yerli yerinde duruyor. Biz göndermedikçe gitmeyecektir ve yığınların caydırıcı gücü sahneye çıkmadıkça ve bunun yansımaları pratik arenada zincirleme etkilerini göstermedikçe, faşizmi iktidardan göndermek mümkün olmayacaktır.

Beş yıllık pratik toplumsal faaliyet bu tespitimizi politik bir kararneye dönüştürdü. Bunun, biri olumsuz iki sonucu ortaya çıktı.

Birinci ve olumsuz olanı şudur: Faşizmi "dönem" bellemişlerdi, gitmediğini görünce kendileri gittiler. Önce panik, sonra umutsuzluğa kapılıp, daha sonra başka kapılara kapıldılar. Bunlar burjuva devrimin "tepeden inme" yaşadığı bir toprağın kendisine has "elit" ürünleriydiler. Yığınları aynı yoldan bir kere daha "kurtaracaklardı". Yığınların kurtarılamayacağına tanık oldular ve onları yanlışlığın ve karanlığın kenarında bırakıp sıvıştılar.

Giderken ve geçerken umut, inanç akli ve ahlak gibi değerleri de yüklenip götürdüklerini sandılar. Onlara görerde sadece yığınlar ve her şeyin yığınlarla halledilebileceğine olan boş (!) inanç ve ham hayaller kalmıştı. İşte ikinci ve olumlu olan da buydu. Geride yığınlar ve sövalyeler mi kalmıştı, demek ki tarihin izini sürenler için her şey yerinde duruyordu. Önümüzdeki demokrasi sorunu da, daha sonrası da bu geriyde kalanlar bağlamında kurulacaktı.

En başta gelen sorun, üstelik istikrarlı düşünebilmenin maddi ve politik şartlarından yoksun, -ve faşizm faktörü altında- değerleri ve siyasi eğilimleri bir hayli hırpalanmış bulunan kitlelerin güvenini kazanmak, yığınları "sövalyeye", yani doğru olana inandırmak, doğruyu yığımsallaştırmaktır.

Bu bilimsel sosyalizme bağlı olanların görevidir, çünkü her şeyin altını olup çürümeye ve dejenerasyonun hızlandığı koşullarda sadece onların boş olmayan inancı ayakta kalabilir ve kalmıştır. Binbir zahmet ürünü ve geleceğin harcı bütün değerlerin mirasçısı onlardır ve bu mirası yitkinlik ve karamsarlık seli önünde korumak onların görevidir.

Ama bunun için doğru olmak, doğruyu bulmuş olmak yeterli değildir. Kitlelerin güvenini kazanmayı ummak bilimsel sosyalistlere "ana sütü gibi" helaldir, fakat daha önce kitlelere güvenmeyi öğrenmiş olmak, bunu ezberlenmiş bir teorik kalıp olarak değil, bir ideolojik muhtevası, bir politik varolma biçimi olarak benimsemek gerekir. Doğruyu yalnız bırakmamak, sansöz moral ve azimle ve bilimsel bir inanca sürekli arkasında olmak, onu yığın-sallaştırmanın biricik hal tarzıdır.

Bunun mümkün olup olmayacağı, kitlelerin belli bir zamandaki özel durumundan çıkarılmaz. Baskı altında ve örgütsüz yığınların konjoktürel gelişimle açıklanabilecek durumları değil, ona kurtuluşunun yolu gösterip "ön-cülük" yapmakla, faşizme karşı en on safta yer tutmakla yükümlü bilimsel sosyalist politik güçlerin inanca bir inatla kovalayacakları hedef budur.

Faşizmi de, onun toplumsal bütün hayatıyı alanlarına yayılmış enkazını da ortadan kaldırıp ilerlemenin yolunu açmak gibi gerçekten zor ve yığın gücü isteyen bir görevle, bilimsel sosyalist güçlerin bugünkü nicel görünümü arasında, kimilerine "telafi edilmemiş" gibi görünün bir boşluk ve nispetlilik asla yoktur. Demokrasi mücadelesinde bilimsel sosyalizme inşiyatif sağlayan objektivite işçi sınıfının kendisidir. Sonuna-kadere devrimci olabilirdi işçi sonuna kadar da antifaşist olabilen ve böyle olduğu içindir ki faşizme karşı, bir tek antifaşisti bile dışlamayan en geniş çözümleri sunabilen biricik sınıf işçi sınıfıdır. En zengin politik bileşimlere ve en geniş antifaşist birimlere işçi sınıfı ideolojisine sıkıca bağlı kalınarak kurulmuş politikaları varlılabılır.

Bu perspektif yakalanmadıkça, antifaşist mücadelede "sorular" çözmekten "meseleleri" çözmeye sıra gelmeyecektir ve bütün mesele bir an önce faşizmi iktidardan uzaklaştırmaktır.

12 Eylül sonrasında doruğa tırmanan azgın antikomünizmin her geçen gün yeni bir örneği sergileniyor. Gerici burjuva basını en pespayesinden antikomünist yavellerle dolup taşıyor. Burjuvazinin sözcüleri, çanak yalayıcıları, iyice gemi azya alan antikomünist çıtırtkanlıkta birbirleriyle yarışıyorlar. Burjuva partileri, "komünizm mikrobunu" karşı en etkili panzehirini kendi ellerinde olduğunu ispat için çırpınarak, cuntadan geri kalmadıklarını göstermeye çalışıyorlar. "Vatan-millet", "millî birlik ve beraberlik" türküleri, her zaman olduğu gibi antikomünist nakaratlar eşliğinde yüksek perdeden ve koro halinde yineleniyor. Burjuvazinin

ANTİKÖMÜNİZM DEMOKRASİ VE HALK DÜŞMANLIĞIDIR

borazanını çalmaya başlayan kimi eski solcular da bu koro-yavellerine katkıda bulunuyorlar.

Faşist cuntanın başkanı Özal, DİŞK ve Barış Derneği yöneticilerini keyfine suçlarken, bayagi antikomünizmden medet ummaktaydı. Bir Amerikan gazetesine verdiği bu demeciyle Özal, aynı zamanda ABD yönetimine ne yaman bir antikomünist olduğunu gösterip "yardım"

koparmaya çalışmaktaydı. Hatırlanacağı gibi, Özal ABD'yi ziyareti sırasında da Türkiye'de tek bir siyasi mahkum olmadığını iddia ederek, siyasi parti yöneticilerinden sendikacılara, sanatçılara kadar herkesi pervasızca terörist ilan etmişti. Özal, antikomünist mesrebine ve rejimin mantığına uygun olarak, antikomünist saldırganlığını sürekli artırıyor. Geçtiğimiz ay içerisinde,

azılı antikomünist Tercüme gazetesi, aralarında Behic Boran, Beria Önger, Oya Bardar ve Melike Demirağın'da bulunduğu yüzlerce ileric demokrat ve komünisti "Kadın teröristler" diye karalamaya kalkıştı. İktidara çörelenmiş aski teröristlere karışık herkesin boynuna "ve tan haini terörist" yataşır asmayla çalışan burjuvazi, yılın birikimine dayalı antikomünist şartlandırmaları ku lanarak, barış ve demokras bağımsızlık ve sosyalizm güçlerini tercit etmeyi amaçlamaktadır. 12 Eylül'den bu yana, başta TV olmak üzere her tür araç kullanılarak, komünistler, demokratlar, yurt severler ve ilericiler, "eli kanlı terörist caniler" diye tanıtılmaya, kitaplarındaki daktiloları dek herşey "claynet aletleri" gibi gösterilmeye çalışıyor. Sol Birliğin kuruluşu da Mil liyet gazetesi tarafından "Vatan hainleri birleşti" manşetiyle duyurulmuştu.

Komünizm, burjuvaziye göre, faşist cuntaya ve onun anayasasına göre, Türk Ceza Kanunu'nun faşist Mussolini dönemi İtalyan Ceza Kanunu'ndan aktarılan zaman için de daha da ağırlaştırılan hükümlerine göre elbette büyük suçtur. Zaten ta başından beri, birlerce yıllık sömürü ve baskıya dayalı sınıflı toplumların molozlarını sifil süpürmeye azmetmiş komünistler burjuvazinin gözünde bir "heyülâ"dır. Kapitalizmiz mezar kazıcısı işçi sınıfının öncüler, kapitalizme tarihe gömerek doğacak yeni toplumun kararlı savaşçıları komünistlerdir, burjuvazi tarafından can düşmanı diye nitelenmesinde şaşılacak bir yan yoktur. Bu yüzden burjuva ideolojisinin temel taşlarından biri haline gelmiştir antikomünizm. Faşist ideolojide ise, antikomünizm hac safhaya ulaşır.

Antikomünizm, sadece komünistleri tercit etmeyi, etkisizleştirmeyi, komünizmiz kitleler nezdinde itibar kazanmasını engellemeyi amaçlayan bir ideolojik saldırı aracı değildir. Gerici burjuvazi, antikomünist saldırılarını aynı zamanda ilericilere, demokratlara, yurtseverlere de yöneltmekte; tüm barış ve demokrasi güçlerinin mücadelesini bömek, zayıf düşürmek ve boğmak için antikomünist motiflere başvurmaktadır.

Antikomünizme karşı çıkmak, demokrasiden yanayım diyen herkesin boynunun borusudur. Demokratlıkla antikomünizm bağdaşmaz. Halklarımızın faşist diktatörlüğe karşı sürdürdüğü demokrasi mücadelesini, antikomünizme karşı mücadeleyi de doğru-ndan kapsamaktadır.

GURBET YOLU ÜZERİNDEKİ "KAMPANYA" NEYİ AMAÇLIYOR ?

Geçtiğimiz yıl komşumuz Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne karşı başlatılan karalama kampanyası adım adım geliştiriliyor. CIA tezgahlı bir dizi senaryo bölüm bölüm sahneye konuyor.

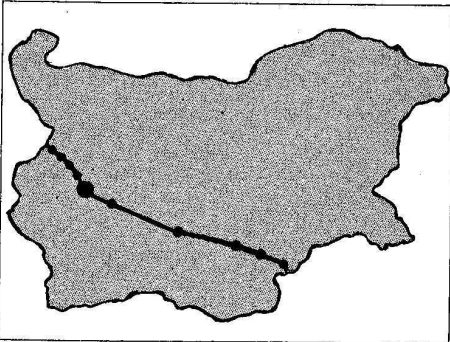
ABD emperyalizmi bir dizi kampanyalarla Türkiye ile komşularının arasını açarak, onu çevresinden yalıtılmak ve daha kolayca kendi saldırgan planlarına alet etmek istiyor.

Diğer yandan, faşist rejim bu kampanyalarla, içerde insan haklarına, demokrasi güçlerine karşı işlediği suçları, Kürt halkı üzerindeki ağır baskı ve zulmünü gizlemeye, şovenizmi kıskırtmaya böylece iç ve dış kamuoyunun dikkatini başka yana çekmeye cabalıdır.

Emperyalistler ve faşist rejim, kitlelerin diktatörlüğe karşı artan tepkilerini ve öfkelerini sosyalist Bulgaristan'a yöneltmek, böylece sosyalizme karşı kin ve nefret duygularıyla dolmuş bir kamuoyu yaratmak istiyorlar.

Bu amaç ve hedef üzerinden başlanan kampanya, yurt içi ve dışi düzenlenen miting ve gösterilerle, boyalı basın manşet haberleriyle en yüksek düzeye ulaştı. Kimi çevrelerin bu kampanyadan etkilenerek, emperyalistlerin ekmeğine yağ sürdüğü çok açık görüldü.

Bulgaristan karşıtı kampanyanın en temel senaryosu Papa suikastı davası, Ağca'nın yalanlarına sahne olarak devam ediyor. Ancak dava geliştiççe kimilerinin telaşı artıyor. Çünkü dava, Bulgaristan'ı ve Sovyetler Birliği'ni suçlayacak bir kanıt ortaya koyamadı. Büyük umutlar bağlanan Ağca'nın, suç ortağı diye gösterdiği Bulgar va-

tandaşı Antonov'la yüzleştirilmesinden de Bulgaristan'a karşı bir kanıt elde edilemedi. Sosyalizmi mahkum etmek için açılan bu dava, tersine işliyor. Her yeni gelişmede, yeni bir açıklamada Papa suikastı ile Türkiye'deki çeşitli terör olaylarının arkasındaki faşistlerin ilişkisi, bağı daha da açığa çıkıyor. Senaryoları tutmuyor, oyun sökmüyor.

İkinci perde, Bulgaristan'daki kimi uygulamalar gerekçe gösterilerek "Bulgar zulmü" adı altında başlatılan kampanyaydı. "Türklerin ve Türkiye'nin ulusal çıkarlarını" savundukunu söyleyen Evren-Özal çetesi ve MIT de metimindeki gerici faşist örgütler tarafından kıskırtılarak kampanya hızlandırıldı. Şovenizmin, vargüçle yaygınlaştırıldığı bu kampanyaların son halkası E-5 Karayolu ve "Zulüm Kapısı" adı altında başlatılan karşı propaganda oluşturdu.

İzleniminde Türkiye'ye izine gidecek işçilere Devlet Bakanı Mesut Yılmaz "Bu yıl

otomobile gelmeyin" çağrısında bulundu. Günlerce boyalı basın E-5 Karayolu ile ilgili açıklamalar yaptılar. Ama bu karalama kampanyası, araçla ilzine gidip dönen işçiler tarafından açıkça yalanlandı.

E-5 Karayolu'nun Bulgaristan sınırları içinde kalan bölümünde ne baskı vardı, ne de zulümü Sınır kapısında verilen harita, izlenmesi gereken yolu, park ve mola yerlerini açıkça gösteriyordu. Gidip dönen işçiler, yolculuklarının en rahat bölümünün Bulgaristanı yolu boyunca geçtiğini söylüyorlar.

Bulgaristan'a karşı sürdürülen bu yalan ve iftira kampanyası, uzay savaş projeleri yapan emperyalizmin sosyalizme karşı açtığı "Haçlı Seferi"nin bir parçasıdır. Bu amaç amaç için ortada ikem şimdiki her ilericinin, her namuslu insanın yapması gereken, bu kampanyaya karşı çıkmak bu yalan ve iftira fuyasının esas amacını ikircimsiz olarak yığınlarla anlatmaktır.

HALKÇI PARTİ KONGRESİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Halkçı Parti Kongresinde Aydın Güven Gürkan, eski başkan Necdet Calp'ın iki kati olarak genel başkanlığa seçildi. Partinin yönetim kurullarında da seçimi çoğunlukla Gürkan taraftarları kazandı.

Gürkan seçildikten sonra yaptığı ilk açıklamada; Halkçı Parti'nin eski sessizlik ve uysallığını bırakacağını ve yeni bir politik kimliğe yöneleceğini açıkladı. Sendikalaşma ve grev hakkına getirilen kısıtlamalara, yeni polis yasasına ve işçeneye karşı çıktı, kapsamlı bir af istedi ve 1961 ve 1982 anayasalarını mahzurlu yanları olduğunu belirtti.

Öte yandan Halkçı Parti'nin parlamento grubunu halen geniş ölçüde denetimlerinde tutan Necdet Calp ve ekibi de kongreyi değerlendirdiler. Bu değerlendirmeye göre:

"HP eski yönetiminin sessiz kalışı aslında çekingenlikten doğdu. Günün koşulları içinde ülke çıkarları sessiz kalmalarını gerektirdiği içindir. Bu tavır HP içinde ve kamuoyunda yanlış anlaşılmalıdır."

Daha sonra yapılan MPD Kongresinde de Evren'in has adamı Sunalp, açık farkla genel başkanlığı kaybetti ve Ülkü Söylemezoğlu başkan oldu.

Halkçı Parti, MDP ile birlikte cunta partisi olarak kurulmuştu. 1983 seçimleri için faşist cunta tarafından yapılan plana göre; MDP iktidarı partisi HP ise muhalefet partisi olacaktı. Her iki partinin yönetimlerinin kilit noktalarına cunta ağırlığı koyarak gerekli müdahaleleri yaparak kendine bağlı olan kişilerin gelmesini sağlamıştı.

ANAP'ın seçimi kazanması bu planın daha değişik uygulanmasına neden oldu. Faşist yönetim uygulamalarını ANAP aracılığıyla sürdürmeye yöneldi. Ancak önemli bir sorun daha gündeme geldi: 1984 yerel seçimleri parlamento içi "muhalefet" partilerinin kitle desteğine sahip olmadıklarını gösterdi. Bu partiler bir açmazda düştüler: Bir yandan kuruluş işlevlerine uygun olarak seslerini çıkarmamak, susmak; öte yandan ise kitle desteğini kazanabilmek için ekonomik krize ve durmadan artan baskılara karşı çıkmak zorundaydılar. Bu karşı çıkışı o denli düşüğü ve kimsenin ciddiye almadığı düzeyde yaptılar ki, parti olarak varlık nedenleri ortadan kalkmaya başladı. Böylece içi çelişkiler keskinleşti ve yeni yönetim arayışları doğdu.

HP'de ve MDP'de daha üç yıl

önce faşist cuntanın doğrudan desteklediği yönetimler değişti. Buntar yeni ve önemli gelişmelerdir. Faşizmin doğrudan desteğiyle yönetime gelmiş kadronun, etkinliği tümüyle kırılmasa bile, yönetimden uzaklaştırılması, faşizmin eski gücü ve etkinliğinde olmadığını sergilemektedir.

Son gelişmelerin de açıkça gösterdiği gibi bugün uygulanan ekonomik-politikanın yarattığı hayat pahalılığına karşı çıkmadan, hiç ekilmeyen baskıları en azından protesto etmeden bir parti olarak varlığını sürdürmek olanaksız duruma gelmiştir. Son üç yılda toplumsal muhalefetteki belirgin yükseliş cunta partilerini sarsar duruma gelmiştir. Tabandan emekçilerin muhalefeti ve örgütlenmesi arttığı oranda legal siyasi partilerdeki muhalefet de daha etkin olmaya çaba gös-

terecektir. Bugün faşist yönetime karşı yükseltilmesi gereken protestonun en önemli temellerinden biri tanesi de Kürt ulusu üzerindeki uygulanan yoğun baskılardır. Son bir yıldır T.Kürdistanı'daki terör hiçbir sınırlama tanımaz durumdadır. Tüm hakları gaspedilmiş olan Kürt ulusu, bu yetmiyormuş gibi yoğun bir devlet terörüyle karşı karşıyadır. Faşist yönetime muhalefet eden güçlerden özellikle de sosyal-demokratlar Kürt ulusuna karşı uygulanan bu baskılara karşı sessiz kalmamak zorundadır.

Sosyal demokrat hareket kendi içindeki sol güçlerle arasında duvar örme politikasından vazgeçip işbirliği geliştirdiği oranda faşist yönetime karşı daha etkin bir muhalefet gücü ortaya çıkmış olacaktır.

Polise sınırsız yetkiler veren yasa yürürlüğe girdi

ZORBALIK YASALAŞTI

Evren-Özal çetresinin, ülkede faşizmi kamulaştırma yönünde adımlarından biri olan "Polis Vazife ve Selahiyetleri" yasası, bazı ufak-tefek değişikliklerden sonra meclisten geçti. Yasa, Evren tarafından onaylanıp, 25 Haziran 1985 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Kademeli ve süreç içerisinde sıkıyönetim kaldırılarak yerine geçebilecek olan yasa ile polise sınırsız yetkiler veriliyor.

Evren-Özal çetresinin "demokrasiye geçiş" in koşullarından biri olarak getirdikleri yasa, faşist rejimin Batı'daki dostlarının bir kısmı da dahil olmak üzere, ulusal ve uluslararası planda büyük tepki ile karşılandı.

Yasa, daha parlamento-da görüşülürken, HP'nin muhalefeti ile karşılaştı. HP'nin yanı sıra, ANAP içinde de yasaya karşı çıkanlar oldu. 34 ANAP'li oylamaya katılmadı, 1'i çekimsiz kaldı. MDP'den 40, HP'den ise 18 milletvekili oylamaya katılmadı. Yasa, 99 red oyuyla karşı 179 oyla kabul edildi.

Meclis dışında ise SODEP ve DYP çeşitli tonlarda da olsa yasaya karşı olduklarını dile getirdiler.

Bunların dışında, Türkiye Barolar Birliği Başkanı

Teoman Evren, "bu yasanın sonra polislerin yargısal denetimini hiç mümkün olmayacaktır" diyerek, varolan yargı denetiminin de çıkarılan yasa ile ortadan kaldırıldığını belirtiyordu.

TKEP üyesi Kazım KARA öldürüldü

7 Haziran 1985 günü, Türkiye Komünist Emek Partisi üyesi Kazım Kara, tutuklu bulunduğu Mersin cezaevinden polis tarafından götürüldü. Daha sonra ise arkadaşları ve ailesi ölüm haberini öğrendiler.

Kazım Kara Nisan 1981'de Adıyaman'da bir polis ve bir bekçinin ölümüyle sonuçlanan silahlı çatışmanın sanıklarından bir tanesi olarak tutuklu bulunuyordu. Aynı nedenle yakalanan 55 yasadışı arkadaşları Yusuf Ali, 1981'de sorguda polis tarafından öldürülmüştü.

Kazım Kara üç yıl tutukluktan sonra mahkemeye çıkarılmıştı. Hakkında suçlayıcı hiçbir kanıt bulunmadığı gibi sorgusunda da herhangi bir şey kabul etmemiş olduğundan yakında tahliye olması beklenmekte idi.

Ülke çapında büyük tepkilere yol açan yasa, yurt dışında da, özellikle Avrupa kamuoyunda yoğun tartışmalara yol açtı. Daha yakın mecliste görüşülürken, Türkiye'de bulunan AET temsilcisi "Türkiye insan hak ve özgürlüklerine saygılı olmalıdır" diyerek, yasanın içeriğine karşı olduğunu dile getirdiyordu. Bunun yanı sıra; Temmuz ayı başında Hamburg'da toplanan Avrupa Konseyi "Mini Toplantısı"nda sosyalist grup, yeni kabul edilen yasanın anti-demokratik bir içerik taşıdığına öne sürerek, bunun, sıkıyönetimsiz sıkıyönetim anlamı taşıdığını ve bunun için 1986 yılında Türkiye'de yapılacak toplantının iptal edilmesi talebinde bulundu. Gerektiklerinde biri de; yeni çıkarılan Polis Yasası idi...

Faşist cuntanın ANAP eliyle meclisten geçirildiği yasanın yüz ve esas yönünden iptali için HP Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu. 93 imzalı başvuruya da yasanın, Anayasa'nın 25. maddesine aykırı hükümler taşıdığı belirtilmekteydi.

Ancak bunu ve benzeri yasaiaı geçersiz kılacak asil güç, kitlelerin faşist rejime karşı yükselcek mücadelesidir.

SOL BİRLİK AÇIKLAMASI

Faşist diktatörlüğün Kürt halkına karşı giriştiği ilan edilmemiş savaşın boyutları son derece tehlikeli bir biçimde genişletiliyor. "Huzur operasyonu" adı altında Türkiye Kürdistanı'nda başlatılan terör dalgası içinde yüzlerce köy basıldı, çocuk, genç, yaşlı demeden meydan dayandırılmaya çalışıldı, binlerce yurtsever gözaltına alındı ve ağır işkencelere uğradı. Bugüne kadar sadece gazetelere yansıtıldığı kadınıyla yüze yakın kişi "operasyonlarda" katledildi. Devleti ve huzuru korumak amacıyla silahlı çeteler oluşturuldu, sınırı mayınlamak gereğiyle köylerin ve kasabaların boşaltılmasına başlandı. Sınırın boynadan boyaya işkandırılması, seri operasyonlar için özel "huzur yollarının" yapımı sürdürülüyor. Nihayet cuntanın işçileri bakanı Güneydoğu'da gerilla savaşı veriyoruz" diyerek Kürt halkına karşı sürdürülen bu ilan edilmemiş savaşta açıkça tasdik etti.

Diktatörlüğün bu insanlık dışı saldırıları yalnızca Türkiye Kürdistanı ile sınırlı değildir. Irak'taki gerici Saddam yönetimi ile askeri operasyonlar için bu ülkenin topraklarına girilmesi olanak veren saldırılar bir anlaşmanın yapıldığı biliniyor. Nitekim diktatörlük bugüne kadar defalarca Irak sınırını geçerek buradaki Kürt yurtsever güçlerine karşı açık saldırılarda bulundu. Benzeri bir anlaşma son dönemde İran'la da yapıldı ve buna dayanarak mayıs ayı içinde İran Kürdistanı'nda ortaklaşa askeri operasyonlar yürütüldü. Son günlerde boyalı basında İran ve Irak'taki "ayrılıkçı güçlerin birleşmeleri ve bunun sınırlarımız için büyük bir tehlike oluşturduğu" yolunda haberlerin yer almasına paralel olarak diktatörlüğün çok daha tehlikeli yeni saldırıları için kapsamlı hazırlıklar içinde olduğu görülmüyor. Türkiye ve Batı basınında diktatörlüğün yoğun bir biçimde askeri birlikleri "Doğu"ya kaydırdığı, Irak sınırında binlerce kişilik ağır silahlı birliklerden, jandarma ve komando ekiplerinden oluşan yığınak yapıldığı, Irak'la ortaklaşa bir harekete planlandığı ve bu amaçla Irak'ın da İran'a karşı savaşa sürüldüğü bir tugayın Irak Kürdistanı'na geri çekildiği yazıldı. Cuntanın savunma bakanı bu hazırlıklar "sınır bölgesinde planlanan askeri manevralar" için olduğunu söyleyerek doğruladı.

Bütün bu girişimler Türkiye'nin bölgede ulusal kurtuluş savaşı veren halklara karşı ABD emperyalizminin ve NATO'nun jandarması olarak kullanılmasını planıyla bağlıdır. Türk askeri birliklerinin yığıldığı bölgenin Sovyetler Birliği sınırlarına, İran Irak birliklerinin çarpıştığı cepheye ve bölgede ABD çevik güçleri için hazırlanan askeri üslere çok yakın olması Türkiye'nin Ortadoğu'da yeni bir gerginlik ocağı yaratmaya sürüklendi son derece tehlikeli serüvenlere amaçlanmaması, emperyalizmin bu planında diktatörlüğün doğrudan bir rol üstlenmesi yolunda atılan bir adımdır. Bir yandan Türkiye'nin Körfez savaşına "başarı gücü" paranasını altında doğrudan buluşturulması ve bu yolla bölgede ABD askeri varlığının güçlendirilmesi için el altından belli hazırlıklar yapılırken, öte yandan diktatörlük eliyle bölgede Kürt halkının meşru hakları ve ulusal çıkarları için savaştan yurtsever güç-

lerin, Kürt ulusal hareketinin ezilmesi amaçlanıyor.

Diktatörlük Kürt halkına yönelik bu soykırım planını ve bölgeye ilişkin saldırıların amaçlarını "ulusal çıkarlar" gerekçesinin arkasına gizlemeye istiyor. Ülkemizin "Sovyetler Birliği" ne karşı kalkan ve Ortadoğu halklarına karşı "kılıç" olarak kullanılmasının ulusal çıkarları hiçbir ilişki yoktur. Tersine patlamaya hazır bir barut fıçısı andıran bu bölgede, Türkiye'nin barışı tehdit eden bir gerginlik unsuru olarak kullanılması, emperyalizmin çıkarları uğruna yeni saldırılara alet edilmesini, ülkemizin büyük felaketlerle sonuçlanabilecek maceralara sürüklenmesinden başka bir "kazanın" getirmeyecektir. Irak ve İran'da sınırları yakın bölgede, gerici rejimlere karşı özgürlük ve ulusal kurtuluş için Kürt halkının yıllardır süren direnişi ise ne Türkiye'nin güvenliğini, ne de sınırlarını tehdit ediyor. Çünkü onların Türkiye halkları ile bir "hesabi" yoktur. Onların mücadelesi ABD emperyalizmini ve ülkelerindeki gerici rejimleri hedef alıyor. Bu nedenle onlar sadece emperyalizmin ve yerli uşaklarının çıkarlarını tehdit ediyor.

Diktatörlük Türkiye Kürdistanı'nda aylardır Kürt halkına karşı sürdürüldüğü baskı ve zorbalığı "ayrılıkçı, bölücü çetelere" karşı yürütülen bir savaş gibi göstermeye istiyor. Kürt halkı egemen Türkiye burjuvazisinin onun varlığı inkar eden, yıllardır en zorbaca yönlemlerle sürdürülen zorla asimilasyoncu politikaya, soykırıma ve ulusal baskıya karşı mücadeleye ediyor. Kürt halkı onu yıllardır sömüren ve çadırsız bir yoksulluğa mahkum eden Türkiye burjuvazisine ve onunla işbirliği içindeki Kürt egemen sınıflarına karşı savaşıyor. Kürt halkı ülkemizin diktatörlüğün pençesinden kurtarılması, ABD emperyalizminin saldırı amaçları için kullanılmasına son verilmesi için, baş ve demokrasi için mücadeleye ediyor. Türk ve Kürt halklarının çıkarları ve mücadelesi ortak. Bunun "Türk halkı bir toprak kavgası" gibi gösterilmesine izin verilmemelidir. Kürt halkına yönelik insanlık dışı saldırılar karşısında sessiz kalmamalıdır. Diktatörlüğün bun, polis yasadışı olduğu gibi, demokrasi güçlerine yönelen yeni saldırılar için gerekçe olarak kullanması engellenmelidir.

Sol Birlik tüm ilerici, demokratik ve yurtsever güçleri diktatörlüğün bu tehlikeli girişimini önlemek üzere seslerini yükseltmeye çağırıyor. Kürt halkı üzerindeki barbarca saldırılara son verilmelidir. Tutuklanmalar, işkenceler, katliamlar ve idamlar durdurulmalıdır. Kürt köylerinin boşaltılmasına, sürgünlere son verilmelidir. Irak ve İran'la yapılan terden, gerici rejimlerle Türkiye arasında varolan gizli saldırı anlaşmaları iptal edilmeli, Türk askeri birliklerinin komşu ülke topraklarına yönelik saldırıları, sınır ihalleri durdurulmalıdır. Ülkemizin ABD emperyalizminin saldırı amaçları uğrunda Ortadoğu halklarına karşı bir jandarma olarak kullanılmasına izin verilmemelidir.

SOL BİRLİK

(PPKK, TIP, TKEP, TKP, TKSP, TSİP)

15-16 Haziran Danimarka, İsviçre ve Avusturya'da kutlandı

DAHA İLERİ, YENİ 15-16 HAZİRAN İÇİN!

Türkiye işçi sınıfının "15-16 Haziran Direnişi", Danimarka'da, İsviçre'de ve Avusturya'da Sol Birlik taraftarlarının ortaklaşa düzenledikleri toplantılarla coşkuya kutlandı. Danimarka'da düzenlenen geceye katılan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, Sol Birlik adına yaptığı konuşmada, Sol Birlik'in kurulmasının demokrasi mücadelemiz için atılmış önemli bir adım olduğunu, Türkiye'de siyasal güçler dengesinin fa-

şizm aleyhine değişmesinin yolunu açacağını söyledi.

İsviçre'de Sol Birlik taraftarlarının ortaklaşa düzenledikleri toplantı Basel kentinde yapıldı. 800'ün üzerinde izleyicinin katıldığı toplantıda, DISK yönetim kurulu üyesi Yaşar Arkan bir konuşma yaptı.

Türkiye işçi sınıfının, siyasi iktidar ve Amerikancı sarı sendikaların tarafından hazırlanan oyunu 15-16 Haziran direnişiyi bozduğunu söyleyen Arkan, "DISK'li işçiler Sol Birlik'in kuruluşunu bunun için seçince karıştırdılar. Kürt ve Türk emekçilerinin bunca baskıya rağmen yok edilemeyen mücadelesi Sol Birlik'in kurulması ile güç kazanarak ete kemiğe bürünecektir." dedi.

Avusturya'daki 15-16 Haziran Direnişi'ni kutlama toplantısı Sol Birlik taraftarınca Viyana'da düzenlendi. Toplantıda, DISK üyesi Türkiye Maden-İş Sendikası'nın Genel Sekreteri Halit Erdem yaptığı konuşmada, 15-16 Haziran Direnişi'ne neden olan koşulları, o dönemin ekonomik, politik ortamını anlattı ve 15-16 Haziran Direnişi'nde işçilerin eylemlerinden yaşanan örnekler verdi. Halit Erdem konuşmasını, "Bugün işçi sınıfımızın daha ileri, yeni 15-16 Haziranları yaratma potansiyeli vardır. İşçi sınıfının gücüne inanarak devrimciler bu ruhu ve geleneği yaratmak ve

korumakla yükümlüdürler." diyerek tamamladı.

Toplantının tartışma bölümünde söz alanlar, bugün faşizme karşı işçi sınıfının ve tüm demokrasi güçlerinin birliğinin önemi üzerinde durdular. Sol Birlik'in bu konuda atılmış ileriyi dönük bir adım olarak değerlendirdiler ve Sol Birlik taraftarları olarak diğer demokratik güçlere eylem birliği çağrılarını yinelediler.

SOL BİRLİK AÇIKLAMASI

Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK), 10.04.1985 tarihli bir yazıyla Sol Birlik partilerine başvurarak, Merkez Komitesi toplantılarında Sol Birlik Deklarasyonu'ndaki "Türkiye'nin Toplumsal Kurtuluş Yolu" bölümünün partilerinin programıyla çeliştiğini ve bu aşamada Demokratik Güçbirliği Platformu'nda Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının yeralması gerektiğini kararlaştırdıklarını iletmiş ve bu bölümlerin yeniden tartışılması önerisinde bulunmuştu.

Sol Birlik partileri, platformun temel metinlerinin taraftarın karar organlarına onaylanması olduğunu ve bu metinlerde değişiklik yapılması yolundaki önerileri tartışmaya yetkili bulunmadığını belirtirken, PPKK'nın önerisinin ancak normal işleyiş kuralları içinde görülebileceği kararına vardı.

Sol Birlik'in bu kararını görüsen PPKK daha sonra ilettiltiği bir yazıyla, önerisi kesin bir sonuca ulaşıncaya değin Sol Birlik organlarına gözlemler olarak katılma isteğini dile getirdi ve bu isteğe Sol Birlik partilerince kabul edildi.

Şerê dji gelê Kurd ku diktatoriya faşî ne ilan kirye iro dajo. Roj bi roj ferê dibe û xeteriya wî zêde dibe. Dî Kurdistanê Turkiye da têrot te ajotn. Li ser sedan gundan gurtm; pir, kal, zar, xort negotin êşkençe lê kurn. Bi hezaran welatparêz hatn gurtm. Bî gora rojanmê burjuvazi heta iro nezêkê 100 kes hate kuştin. Bona parastina dewletê grubên cerdê ceştan sazûrûn û biçekûrûn. Gund û bajarên li hidud valadûkin. Di hidudan da rê çêdûkin, şev ronahî dikin û mayına datûnin. Li vê axiriyê da wezîrê hundir: "Em dji Kurdan şereke partizani dajon" got, net û emelên diktatoriyê eşkere kur.

Êrişkariya diktatoriya faşî ne bi tenê li ser Kurdistanê Turkiye da dojo. Çawa tê zanîn bi sazûmana kewneperest ya Saddam ve li ser peymanên alikariya hev kirme, diktatoriya faşî a Turkiye çend caran kete nav axa Kurdistanê Iraqê. Dji hezên welatparêz ya Kurdan şer kur. Li van dawiyê da bi İranê ve jî peymanêk wek ve çêkurn. Lêşkerên Turk di nav meha Gulanê, bi

AGAHDARI

tevi paşverûyên İranê ve nav erdê Kurdistanê İranê da operasyon çêkurn, dji Kurdan şer kurn.

Ev wazifa han, ango dji şerê rizgariya neteweyî a navçeyê, wazifa cendûmetiyê bî destê Emeriqayê û planên NATO ye ku dane Turkiye. Ewana dixwazn bî destê diktatoriya faşî hezên welatparêz ya ku jî bo heqên demokratio û neteweyî a Kurdan şerdûkin bipêlxinûn.

Plana êrişker jî bo navçeyê û qirûnariya gelê Kur, cuntaya faşî bî navê mafên netewî dixwaze ruyê xwe yê reş veşêre. Em dibêjin lûmber sovyetan qalqan û dji gelên navçeyî bi karname wek şûr welatê me, ne mafên netewî ye. Ev siyaseta han dikare bî hacetê planên imperyalî a êrişker û werbênbê.

Karbidestên Turkiye hebûna Kurdan qebûlnak, bî destê zorê asimilasyonê ser dajon, Kurdan qirdûkin, zordestiya netewî û nedîti li ser dajon. İro gelê Kurd lûmber ve siyaseta hovitiyê tekoşinê di-

de. Divê tu caran li ber vê zordestiya neimani, êrişkariya leşkerî em bê deng nemûnin. Yekitiya Hezên Çep bangê hemû pêşverû, demokratio û welatparêzan dike: Dji diktatoriya faşî, pêşigirtina kurnên wî dengê xwe bilind bî kurn. Pêvîste zorkariya hoviti li ser gelê Kurd bê rakurn. Valakurna gundan, mefi kurna gelê Kur divê bê rawestand. Peymanên paşverû ku navbera Turkiye, İran û Iraqê hatiye çêkurn hewceye bê rakurn. Êrişkerên Turk a di sinoran da pêktê, divê bê sekunand. Pêvîste tu caran izin nedûn ku welatê me bibe bingeha Emeriqayê ku dixwaze tekoşina gelên rojhilata navin pêpezbike û Turkiye bîke cendûrmên xwe yê navçeyê.

Partiya Pêşeng a Karkerî Kurdistan (PPKK), Partiya Karker a Turkiye (TİP), Partiya Ked a Komünist-Turkiye (TKEP), Partiya Komünist a Turkiye (TKP), Partiya Sosyalist a Kurdistanê Turkiye (PSKT), Partiya Karker û Sosyalist-Turkiye (TSİP).

Danimarka Sol Birlik Komitesi'nin basın açıklaması

Danimarka Sol Birlik Komitesi, orman yasası olarak nitelendirilen yeni polis yasasını protesto etti.

Türkiye'de "demokrasiye dönüldüğü" iddiasını kaba bir demagoji, yeni polis yasasını da bunun bir göstergesi sayan Danimarka Sol Birlik Komitesi, yaptığı basın açıklamasında, demokrasi güçlerine şu çağrıyor:

"Polisin dilediği anda dilediği kişinin evine girebildiği, istediği kişiyi gözaltına alabildiği, bir tiyatro temsilini, müzik eserini yasaklayabildiği, kişileri kaptırebildiği ve dahası polisin dilediği kişiyi tutuklanma korkusundan uzak olarak öldürdürebildiği bu orman kanununu protesto ederiz. Önümüzdeki dönemde bu yasanın teshiri için bir dizi çalışmalar örgütleyeceğimiz duyururken, tüm demokrasi güçlerini bu yasaya karşı seslerini yükseltmeye çağırıyoruz."

SOL BİRLİK
YAZIŞMA ADRESİ
Postlagerkarte
Nr. 056934 B.
41 Duisburg BRD

KÜRT HALKINA ORTAK SALDIRI

Başarılı 1. sayfa

Bu sefer de Humeyni yönetimi ile anlaşarak askeri birliklerini İran Kürdistanına sokması, onun bu yöndeki haydutluğu nerelere kadar vardırırak peşinde olduğunun bir göstergesidir.

Ancak her üç devletin Kürt halkına yönelik ortak planlarını saldırları bununla da sınırlı değildi kuşkusuz. Aynı günlerde İran ordusu ve pasdarlar Kürt halkına karşı yeniden büyük bir saldırıya geçerken, Irak yönetimi de güneyde bulunan bir tugayını daha geri çekerek Kürdistan üzerine sürdü. Irak uçaklarının Kürt yerleşim bölgelerine yönelik saldırıları arttırdı. Bu arada faşist cuntta da Türkiye, İran ve Irak sınırında askeri yığınak yaptı ve bu iş halen devam ediyor. Gene aynı günlerde Türk basınında bu yörede bir askeri tatbikat yapılacağı dair haberlerin yer alması, Barzani-çilerle Yekiti arasında görüşmeler yapıldığını ileri sürüp "teh-

likeli İttifak"tan bahsedilmesi, aslında daha geniş çaplı bir saldırının düşünüldüğünün açık bir göstergesidir.

Kuşkusuz her üç devletin Kürt halkına karşı ortaklaşa bu tür saldırılara girişmelerinde şaşılacak bir yön yok. Onların aralarında ne ölçüde çelişkiler bulunursa bulunsun Kürt halkına düşmanlıklar ortak noktalandı. Geçmişte nasıl ki Kürt halkının kurtuluş mücadelesini boğmak için karşılıklı olarak birbirlerini desteklediyeler, bu gün de aynı yapıyorlar.

Diğer taraftan böyle bir saldırıyı kim Türkiye'nin yayılmacı emellerine ve hem de emperyalizmin jandarmalığı görevini üstlenme rolüne uygun düşüyor. Bilindiği gibi başta ABD yönetimi olmak üzere gerici NATO çevreleri, Ortadoğu bölgesindeki ilerici hareketleri, ulusal kurtuluş mücadelelerini boğmak için Türkiye'yi tepeden tırnağa silahlandırarak elde hazır tuftuvarlar. Özellikle de 12 Eylül darbesinden sonra bu konuda ne ölçüde pervasızca hareket edildiği ortadadır. Türk ordusunun modernize edilmesi adı altın-

da silah yığınının artırılması, Kürdistan'da bulunan hava alanlarının askeri amaçlarla genişletilmesi, yeni Amerikan üslerinin kurulması bir yandan Sovyetler Birliğine yönelik tehditler bir parçası, bir yarıdan da bu amaca yönelik adımlardır.

Ayrıca faşist Evren-Özal çetesinin Kürt halkına karşı giriştigi bu yeni ve azgınca saldırının, onun yıllarca izlediği politikanın her yönüyle iflas ettirginin artık gizlenemez hale geldiği, acılık ve sefaletle itilen geniş yığınların kun ve nefretinin geniş boyutlara vardığı, günlere rastlatılmasının önemini de gözardı etmemek gerekir.

O halde, Türk ve Kürt halklarının, tüm emekçi insanlarının, demokrasi ve insan haklarından yana olan herkesin, Kürt halkına karşı girişilen bu pervasızca saldırganlık karşısında sesiz kalmaması, mücadele bayrağını yükseltmesi görevi her zamankinden daha yakıcıdır.

"Serbest toplu pazarlık dönemi" sömürüyü katmerleştiriyor

Başarılı 1. sayfa

engellemelerle sendikalarının yüzde 80 gibi önemli bir bölümünün toplu sözleşmelerinin süreleri 1985'e kadar uzatıldı. Sonuçta 1985 yılı 500 bin işçinin sözleşmelerinin imzalanması gereken yıldır.

"Serbest Toplu Pazarlık" adı altındaki döneme ise işçiler şu koşullarda giriyorlardı.

İşçi-işveren ilişkilerini işverenlerden yana düzenleyen 1983 yasaları ve bu yasaların temelini oluşturan 1982 Anayasası. Bu yasalar ve bunların tamamlayıcısı olan olanüstü-hal yasası, sıkıyönetim yasaları, bir yandan örgütlenmeye, toplu sözleşmeye, grev hakkını ortadan kaldırmış, bir yandan da hükümeti keyfi yetkilerle donatmıştı. Bu koşullarda grev hakkı olmayan "gürlen toplu sözleşme görüşmeleri baştan sakatlanıyor, işçileri aleyhine kararlar veriliyor, emelleri boğuluyor, yoldu." (19 Mart 1985)

Tekeci sermaye, bununla da yetinmedi. 19 Mart 1985 tarihinde toplu sözleşme yetkilerini tek yanlı olarak belirleyen ve tüm TISK üyelerini bu uygulamaya zorlayan bir geçişle yayınladığı toplu pazarlık dönemine, sınırsız yetkilerle donanmış olarak girdi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, hazırladığı naylon yetki istatistikleriyle sendikaların yetki alma çabalarına karşı sürdürdüğü engelliyici uygulamaları üzerine düşeni yaptı.

Şonuçta toplu pazarlık gö-

Başarılı 1. sayfa

Anlatılanların bir bölümü, resmi görevlilerden, "sayın" işadamlarından ve onların yakınlarından oluşan yüzlerce kişilik kul kalabalık heyetin yağmaçılığıyla ilgili. Abu Dabi'den başlayarak Tokyo'da, Singapur'da, Pekin ve Hongkong'da nasıl mağazalara saldırılmış, elektronik araçları, fotoğraf makineleri, ipkili giyim eşyaları nasıl yağma edilmiş, bunlar anlatılıyor. Görevli, bu furyaya Özal'ın eşi, kardeşi, baş danışmanları dahil, istisnasız, heyetteki herkesin katıldığını söylüyor. Böylece sözde, Türkiye'yi uzakdoğu pa-

rüşmelerine sendikaların yüzde 70-80 ücret zammı talebiyle otururlarken, işveren yüzde 25-30 teklif ediyordu. İlk sonuçlanan Toplu İş Sözleşmesi, Sabancı Holding'in bankası Akbank çalışanları için oldu. Sözleşme sözleşmenin altına imza attı. İlk yıl için yüzde 50, ikinci yıl için yüzde 35.

1981 işyerinde 81 bin işçiyi kapsayan Teksif Sendikası, TISK tarafından konulan prensip anlaşmaları doğrultusunda, Türkiye Tekstil Sanayi İşverenleri Sendikasıyla sözleşmeyi bağladı.

Bir yandan grev yasakları ve ertelemelerde uyumlaşma-

ğın YHK'ya gitmesi ve YHK'nın 1984 yılı için ancak yarıl-

ayın enflasyon artışını karşı-

layabilecek bir ücret artışı-

kabul etmesi gerçeği vardı.

Diğer yandan Koordinas-

yon Kurulu ve TISK, KİT'er-

için özel ilke kararları almış-

lardı. Başbakanlığın 14 Mayıs

1985 tarihli "çok gizli" genelgesine göre KİT çalışanlarının "işçi memur statüsünden" ayrı olarak, "sözleşmeli personel" haline getirilmesi öngörüldü. Böylece KİT'lerde sendikaların tasfiye planının birinci aşaması sağlanıyordu.

Bu genelle uygulamacaya konulduğunda, 8 aylık sözleşmeli, "sendikası", hiçbir sosyal güvencesi olmayan işçiler işe alınacak, istenildiği zaman işten çıkarılacak ve tek kurucu kadem ve inhar tazminatı ödenmeyecekti.

Böylece mevcut uygulama-

malarda yanında, hükümet sendikaların tam kontrol altında tutmak için yeni yetkiler veriliyor, sendikaların diktatörlük karşıtı hareketi daha aktif bir rol oynamasını önlemek amaçlanıyordu.

Bütün bu baskı ve önlemler altında, 450 bin işçiyi kapsayan uyumlaşma yaklaşığı yarısı için sendikalar toplu sözleşmelerini altına imza attılar. Tüm bunları yetirmeyorum gibiler Erdemir'de 8 bin işçi için sendikası bir sözleşme bağlandı; Hükümet "Teşmil" yetkisi adı altında bir uygulamayla; Erdemir işçilerine Türk Metal sendikasının söz-

leşmesini keyfi olarak dayatarak uygulamaya koydu. Serbest pazarlık döneminde faşist diktatörlük, kurumlaşmasını sağlayan yasalarla, YHK'sı, Kamu Koordinasyon Kurulu ve TISK genelgeleleriyle örgütlü bir biçimde işçi sınıfına karşı atığa kalkmıştı.

Sendikalar rejime karşı açık tutum alıp, eyleme geçmedikleri sürece, işçilerin ekonomik haklarına yönelik saldırılar da göğüslenemiyor. Bu durum ise, her işçi düşmanı karar süngü zoruyla kabul ettirildiğini gören rejimi daha da cesaretlendiriyor.

Kohl'un "ileri karakol"u

Başarılı 1. sayfa

"Büyük ve modern Türkiye", den, Özal hükümetinin başarılarından, ekonominin düzeldiğinden, Türkiye'nin borcunu öder hale geldiğinden; Türkiye'nin "demokrasi yolunda hızlı adımlar attığından", söz etti.

Kitlelerin yaşam pahalılığı, işsizlik denizinde boğulduğu, sıkıyönetimi polisleriyle sürdürmeyi amaçlayan bir yasanın daha yeni çıktığı, bu yüzden kitlelerde hoşnutsuzluk ve tepkilerin yükseldiği bir dönemde söylenen bu sözlerin, faşist rejim ve onun hükümeti için iyi bir propaganda fırsatı yarattığı açıktır.

Bu ziyaretin Türkiye bakımından getirdiği herhalde bundan fazla değil. F. Almanya'daki göçmen işçilerin eşlerini yanlarına alma süresi sözde üç yıldan bir yıla indiriliyor, çocuklar için yaş sınırı ise 6'dan 16'ya çıkarılıyor. Ne var ki federal hükümetin bu yöndeki kararlarına eyaletlerin birçoğu uymuyor ve böylece bu da kağıt üstünde kalıyor.

Diğer yandan, işçilerin oturma ve çalışma izni, vize, Ortak Pazar ülkelerinde serbest dolaşım ve benzeri

temel, önemli hakları konusunda Kohl hiçbir taviz vermedi. Federal Almanya'nın bir göçmen işçi ülkesi olduğunu bir kez daha vurguladı, 1986'da yürürlüğe girecek serbest dolaşım hakkına ve vizenin kaldırılmasına karşı olduğunu tekrarladi.

Özal hükümeti ise işçilerin serbest dolaşım hakkından çoktan vazgeçmiş görünüyor. O, yalnızca bunu pazarlık konusu yapıyor ve böyle diyor: "Hileli hak karışıklığı alınmadan verilmez...". Bu karşılık ise, Ortak Pazar Türkiye'ye açıyor, ama 12 Eylül darbe-

si nedeniyle dondurulan 400 milyon dolarlık kredi. Bu kredinin serbest bırakılması karşısında işçilerin serbest dolaşım hakkından vazgeçileceği Kohl'a ve öteki Ortak Pazar ülkelerine iletmiştir. Bu işçilerin haklarının, bir miktar dolar karşılığında satışını yeni bir örneğidir.

Ziyaretin Federal Almanya bakımından amaçları ise Kohl, şu sözlerle, hiçbir kamuflaja gerek duymaksızın ortaya koyuyor: "Türkiye'ye Alman işadamları ve sendika yöneticileri ile birlikte gelmiş bulunuyor-

rum. Amacım Alman yatırımlarının Türkiye'ye yoğun biçimde yönelmesi ve Türk-Alman ortak çalışmalarının geliştirilmesidir. Başkan Özal 1 Nisan 1984 tarihinden itibaren uygulamaya giren yabancı sermayeye dönük liberal önlemleri anlattı. Bu çalışmaların ışığında Alman özel sermayesinin Türkiye'ye yönelmesindeki inancım daha da güçlendi."

İşçileri açlığa mahkum eden Evren-Özal çetesinin ilkleri emperyalistler için kârli bir yatırım alanı haline getirdikleri, onların iştahını kabarttıkları açık.

Türkiye elbet, emperyalistler için bundan fazla birseydir. Bunu da en iyi Kohl'un şu sözlerle ifade ediyor: "Türkiye Avrupa için bir ileri karakoldur". Gerçekten öyledir! Sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bir ileri karakol, bir bekçi.

Bekçiye de elbet bir ücret ödemek gerekir ve Federal Almanya'da 18 ayda bir, kendi payına geçen 180 milyon markı ödemekten geri kalmıyor. Alish veriş dürüstçe yapıyor!

Aziz NESİN, EVREN'İ mahkemeye veriyor I

Başarılı 1. sayfa

Savunmasında dilekçeyi imzalayanlara daha sonra uygulanan yoldu baskılara da değinen Aziz NESİN, bu baskıların sonuçlarını "İmzalandıktan sonra Kartal TİBET, Fikret HAKAN, Öztürk SERENÇİL gibi bazı eski aktörlerin, dilekçeyi bilmeden imzaladıkları yolundaki açıklamaları, vatan haini ilan edilmelerinden, dava açılmasından ve bazı imzacıların panik deneyecek korku içine düşmelerinden kaynaklanıyor"

diye açıkladı.

Aynı gün savunma yapan Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından, Eribül gün baskılara da değinen Aziz NESİN, bu baskıların sonuçlarını "İmzalandıktan sonra Kartal TİBET, Fikret HAKAN, Öztürk SERENÇİL gibi bazı eski aktörlerin, dilekçeyi bilmeden imzaladıkları yolundaki açıklamaları, vatan haini ilan edilmelerinden, dava açılmasından ve bazı imzacıların panik deneyecek korku içine düşmelerinden kaynaklanıyor"

Reziller saltanatı

İstirmek, ülkeye döviz sağlamak için çıkılan bu seferlerde, heyet gittiği her yeri dövizle boğmuş. Her biri onar, yirmişer bin dolar harcamış. Uçağa dört kapılı buz dolapları bile yüklenmiş. Heyetkâhleri en az bunun kadar ilgilendiren bir başka uğraş ise fuhuş ve seks partileri... Pekin'de değil, ama Tokyo'da, Hongkong'da ve Singapur'da... Heyetkâh erkeklerin ezici çoğunluğu bundan nasi-

"Türk hamamı" denen fuhuş evlerine koşmak olmuştur. Hongkong'da, Singapur'da kaldıkları otel, bu ihtiyaçlarını karşılamış. 5 erkek, 5 kadından kurulu seks partileri bile düzenlenmiş. İçinde Özal'ın geleceğin başbakanı olabilecek "harika" kardeşinin, pek sayın işadamlarının ve genel müdürlerin de yer aldığı "ilginç" sahneler anlatılıyor.

Koruma polislerinin ise ne yaptığından ayrıca söz edilmiyor. Aca-

"ahık ve adaba" uygun düşüyor mu?

Bu gezilerle ilgili, üçüncü ilginç yan, uçak dolusu getirilip kamyonlarla evlere taşınan malların gümrük işlemlerinden geçirilmesi olması, onlar için tek kuruş vergi verilmesi. Bu da, Türkiye'de cezaların, vergilerin, bu türden yasaların yalnızca emekçi halk için olduğunu, para babaları ve onların adamları için bu tür yasaların bir pıncavradan başka şey olmadığını bir kez daha ortaya koyuyor. Bu tür rezaleter, Kışkırtıcı

"ri, "diş geziler" adı altında yürütülen rezaleterden biri belki ilk kez bu ölçüde kamuoyunun gözleri önüne seriliyor. Ve besbelli Özal ve tayfası bu yöde pervasızlığı çok daha ileri götürmüşler, yeni rekorlar kırmışlardır.

Türclüman gazetesi bu rezaletin ortaya dökülmesinden rahatsız olmuş. "Çin gezisi, bir deli ve yedi mahalle" başlığı altında, burjuvazinin kırıl çamaşırlarının ortaya serilmiş olmasından yakınıyor.

Ne var ki kamuoyundan gerçek

YENİ HİROŞİMALAR OLMASIN !

40 yıl önce 8 Ağustos 1945'de Hiroşima'ya atom bombası atıldı. Daha sonra Nagazaki'ye atılan bomba ile

lere uymuyordu. İkinci büyük savaştan Sovyetler Birliği ve sosyalizm büyük bir zafere ulaştı.

lan bomba "son derece etkisiz" olarak tanımlanmıştır. Milyonlarca insanı bir anda yok eden bomba

